

آکادمی آموزشی دکتر دانا
بهترین تجربه یادگیری

پاسخ تشریحی سوالات درس حسابداری مالی آزمون کارشناسی ارشد حسابداری سال ۱۴۰۲

آکادمی آموزشی دکتر دانا
ارائه کننده دوره‌های ویژه

آزمون کارشناسی ارشد حسابداری ✓

آزمون حسابدار رسمی ✓

آزمون کارشناسی ارشد مدیریت مالی ✓

آزمون کارشناس رسمی دادگستری ✓

آزمون استخدامی دستگاه‌های اجرایی ✓

آزمون جامعه مشاوران رسمی مالیاتی ✓

آموزش استانداردهای حسابداری ✓

ورود به بازار کار حسابداری ✓

آزمون رتبه‌بندی کارکنان حرفه‌ای موسسات حسابرسی ✓

برخی از ویژگی‌های دوره‌های آموزشی آکادمی دکتر دانا به شرح زیر است:

- ◀ «**بیان بسیار ساده و روان دکتر دانا**» یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های دوره‌های آموزشی این آکادمی است.
- ◀ نوع آموزش به صورت «**ویدئویی**» است.
- ◀ برای جلوگیری از خستگی دانش‌پذیر، مدت زمان هر جلسه **بین ۳۰ تا ۴۵ دقیقه** در نظر گرفته شده است.
- ◀ داوطلب با شرکت در دوره‌های آموزشی، **نیاز به مطالعه هیچ کتابی ندارد** و تنها با دیدن ویدئوهای آموزشی و تمرین و ممارست خواهد توانست به راحتی **درصد قابل توجهی** را در آزمون‌های حرفه‌ای رشته حسابداری کسب نماید.
- ◀ مفاهیم تخصصی هر مبحث ابتدا **به صورت تشریحی و جامع** تدریس می‌شود. سپس در نتیجه تدریس انجام شده، برای هر مبحث یک **تصویرسازی خاص** صورت می‌گیرد تا امکان حل تست‌های آن مبحث توسط داوطلب به راحتی و با استفاده از تصویرسازی صورت گرفته ایجاد شود.
- ◀ در ارائه دوره‌های آموزشی، **آخرین تغییرات استانداردهای حسابداری** در نظر گرفته شده است.
- ◀ طی دوره حسابداری مالی، **مفاد قانون تجارت و سایر قوانین تجاری** مرتبط با عملیات حسابداری شرکت‌ها **به صورت کاربردی** آموزش داده شده است.
- ◀ پس از تدریس کامل هر مبحث، تست‌های مربوط به آن، از **آزمون‌های حرفه‌ای مختلف** رشته حسابداری شامل کارشناسی ارشد، حسابدار رسمی، کارشناس رسمی دادگستری، تبه‌بندی موسسات حسابرسی و ... **مربوط به بیش از ۳۰ سال اخیر** حل شده است.
- ◀ تست‌های آزمون‌های حرفه‌ای رشته حسابداری بین یکدیگر **تکرار می‌شوند**. برای مثال تستی که ۲۰ سال پیش در آزمون حسابدار رسمی مطرح شده است، ۱۵ سال بعد از آن عیناً در آزمون کارشناسی ارشد حسابداری و یا ۱۸ سال بعد در آزمون‌های استخدامی تکرار شده است. از این رو تیم علمی آکادمی آموزشی دکتر دانا که متشکل از **۸ رتبه تک‌رقمی** سنوات گذشته هستند، تست‌های بیش از ۳۰ سال اخیر مربوط به ۷ آزمون حرفه‌ای رشته حسابداری را تک‌به‌تک بررسی نموده و **به صورت موضوعی** دسته‌بندی نموده‌اند. برای افزایش تسلط داوطلب، بعد از تدریس هر مبحث، تست‌های مربوط به آن که در سنوات گذشته در همه آزمون‌های حرفه‌ای طرح شده، به صورت ویدئویی حل شده است تا در زمان حضور داوطلب در جلسه آزمون، **کمتر تستی برای وی ناآشنا باشد**.
- ◀ داوطلب برای موفقیت در آزمون‌های حرفه‌ای، علاوه بر داشتن دانش، نیاز به تسلط بر «**مهارت‌های حل تست**» نیز دارد. از این رو در دوره‌های آموزشی، همراه با آموزش اصولی مطالب، مهارت‌های حل تست، محاسبات سریع، مدیریت زمان و ... به صورت گام‌به‌گام به داوطلب آموزش داده می‌شود تا وی این مهارت‌ها را روی تست‌های متعددی تمرین کند و به تسلط در این مهارت‌ها برسد.
- ◀ داوطلب با شرکت در دوره‌های آموزشی آکادمی می‌تواند در **آزمون‌های آزمایشی رایگان** که طبق تقویم آموزشی برگزار می‌شود، شرکت کند و از این طریق سطح دانش و مهارت تست‌زنی خود را ارزیابی نموده و در مراحل چندگانه آزمون‌ها به تدریج اشتباهات خود را کاهش داده و سطح خود را ارتقا دهد.
- ◀ در برخی از جلسات دوره‌های آموزشی، متناسب با مطلبی که آموزش داده می‌شود، **نرم افزار اکسل** نیز به صورت کاربردی آموزش داده می‌شود.
- ◀ دوره‌های آکادمی دارای **پشتیبانی کامل** برای پاسخگویی به سوالات دانشجویان است.
- ◀ شرکت در دوره‌های آکادمی نیازی به پیش‌نیاز ندارد و **مطالب از صفر و پایه تدریس می‌شود**.

برای مشاهده دو جلسه حل تست ویدئویی سوالات حسابداری مالی ۱۴۰۱ توسط دکتر دانا روی لینک زیر کلیک کنید:

[لینک دسترسی](#)

سوال ۲۶ - در چه صورتی در گزارش‌های مالی میان دوره‌ای، مالیات گزارش می‌شود؟

- ۱) نتایج عملیات تا پایان میان دوره مورد گزارش، منتج به ارائه سود شود.
- ۲) برآورد می‌شود نتایج عملیات برای کل سال مالی، منتج به سود شود.
- ۳) نتایج عملیات در سال مالی قبل و همچنین تا پایان میان دوره مورد گزارش سود، گزارش شده باشد.
- ۴) نتایج عملیات تا پایان میان دوره مورد گزارش، منتج به ارائه سود شده و برآورد می‌شود کل سال مالی نیز دارای سود می‌باشد.

پاسخ ۲۶ - گزینه ۴: نتایج عملیات تا پایان میان دوره مورد گزارش، منتج به ارائه سود شده و برآورد می‌شود کل سال مالی نیز دارای سود می‌باشد.

طبق بند ۷ استاندارد حسابداری شماره ۲۲ (گزارشگری مالی میان دوره‌ای)، «در رابطه با برخی اقلام درآمد و هزینه که ماهیت سالانه دارند (از قبیل مالیات بردرآمد)، لازم است ابتدا درآمد یا هزینه برای کل سال برآورد شود تا بتوان براساس آن، سهم دوره میانی را به نحو مناسب شناسایی کرد.» همچنین باید توجه نمود که طبق قانون، مالیات بر درآمد بر اساس عملکرد سالانه محاسبه می‌شود. از این رو در گزارشگری مالی میان دوره‌ای، ابتدا باید برآورد شود که نتایج عملیات واحد تجاری برای کل سال منتج به سود می‌شود یا زیان.

چنانچه برآورد شود نتایج عملیات واحد تجاری **برای کل سال منتج به سود خالص** شود:

- ◀ اگر در یک میان دوره، زیان خالص وجود داشته باشد، در این میان دوره، مالیاتی شناسایی نخواهد شد.
- ◀ اگر در یک میان دوره، سود خالص وجود داشته باشد، امکان شناسایی مالیات در این میان دوره وجود دارد. البته اگر در میان دوره‌های قبل از آن زیانی وجود داشته باشد، ابتدا باید از سود میان دوره مورد نظر، زیان میان دوره‌های قبل از آن را کسر کرد و سپس مالیات را نسبت به مبلغ باقی مانده محاسبه نمود.
- چنانچه برآورد شود نتایج عملیات واحد تجاری **برای کل سال منتج به زیان خالص** شود:
- ◀ از آنجا که برای کل سال زیان پیش‌بینی شده است، فارغ از اینکه در میان دوره مورد نظر سود داشته باشیم یا زیان، در هیچ یک از دوره‌های میانی سال مورد نظر مالیاتی شناسایی نمی‌شود.

برای درک بهتر این موضوع، در ادامه دو مثال آورده شده است.

مثال: برآورد شده است که نتایج عملیات شرکت الف برای سال ۱۴×۱ سود خالص باشد. اطلاعات سود و زیان خالص این

شرکت در هر یک از دوره‌های میانی سال ۱۴×۱ به شرح زیر است:

سه‌ماهه اول	سه‌ماهه دوم	سه‌ماهه سوم	سه‌ماهه چهارم
۴۰۰	(۱۰۰)	۲۶۰	۲۰۰

نرخ مالیات بر درآمد ۲۵ درصد است.

خواسته: مالیات بر درآمد برای هر یک از دوره‌های میانی سه‌ماهه را تعیین نمایید.

پاسخ:

$$سه‌ماهه اول = ۴۰۰ \times ۲۵\% = ۱۰۰$$

در دوره میانی سه‌ماهه دوم، به دلیل وجود زیان، مالیات بر درآمد شناسایی نمی‌شود.

$$سه‌ماهه سوم = (۲۶۰ - ۱۰۰) \times ۲۵\% = ۴۰$$

$$سه‌ماهه چهارم = ۲۰۰ \times ۲۵\% = ۵۰$$

مثال: برآورد شده است که نتایج عملیات شرکت الف برای سال ۱۴×۱ زیان خالص باشد. اطلاعات سود و زیان خالص این

شرکت در هر یک از دوره‌های میانی سال ۱۴×۱ به شرح زیر است:

سه‌ماهه اول	سه‌ماهه دوم	سه‌ماهه سوم	سه‌ماهه چهارم
۴۰۰	(۱۰۰)	(۵۰۰)	(۶۰۰)

نرخ مالیات بر درآمد ۲۵ درصد است.

خواسته: مالیات بر درآمد برای هر یک از دوره‌های میانی سه‌ماهه را تعیین نمایید.

پاسخ:

چنانچه پیش‌بینی شود که عملکرد سالانه واحد تجاری زیان باشد، حتی اگر در یک یا چند دوره میانی سود ایجاد شده باشد،

در هیچ‌یک از دوره‌های میانی، مالیات شناسایی نخواهد شد.

نتیجه: در گزارش‌های مالی میان دوره‌ای، در صورتی مالیات گزارش می‌شود که نتایج عملیات تا پایان میان

دوره مورد گزارش، منتج به ارائه سود شده و برآورد می‌شود کل سال مالی نیز دارای سود می‌باشد.

سوال ۲۷ - در صورتی که یک دستگاه اجرایی مشمول قانون محاسبات عمومی، جمع هزینه‌های سال جاری ۳۰۰,۰۰۰ ریال، هزینه‌های سنواتی ۵۰,۰۰۰ ریال، کل مبلغ دریافتی از خزانه ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال و پیش‌پرداخت جاری و سنواتی به ترتیب ۲۰۰,۰۰۰ و ۱۰۰,۰۰۰ ریال باشد، مبلغ مانده وجوه مصرف نشده قابل انتقال به خزانه، چند ریال است؟

۶۵۰,۰۰۰ (۴)

۵۰۰,۰۰۰ (۳)

۴۵۰,۰۰۰ (۲)

۳۵۰,۰۰۰ (۱)

پاسخ ۲۷ - گزینه ۳: ۵۰۰,۰۰۰ ریال

(پیش‌پرداخت جاری + هزینه‌های سال جاری) - مبلغ دریافتی از خزانه = وجوه مصرف نشده قابل انتقال به خزانه

$$۱,۰۰۰,۰۰۰ - (۳۰۰,۰۰۰ + ۲۰۰,۰۰۰) = ۵۰۰,۰۰۰$$

سوال ۲۸ - شرکت سهامی نمونه در سال ۱۴۰۰، یک دستگاه وسیله نقلیه به ارزش بازار ۲۰۰ میلیون ریال از یک شرکت دولتی به صورت اهدایی (رایگان) دریافت کرد. ارزش وسیله نقلیه مذکور در دفاتر شرکت اهدا کننده (در زمان اهدا)، ۱۵۰ میلیون ریال بوده است. رویداد فوق، در صورت جریان وجوه نقد منتهی به پایان سال اول اهدا در شرکت نمونه، چند انعکاس می‌یابد؟

- ۱) به عنوان یک رویداد غیرنقدی در یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی افشا می‌شود.
- ۲) به مبلغ ارزش بازار و در بخش وجوه حاصل از تأمین مالی گزارش می‌شود.
- ۳) به مبلغ دفتری و در بخش وجوه حاصل از فعالیت‌های تأمین مالی گزارش می‌شود.
- ۴) به مبلغ ارزش بازار و در بخش وجوه حاصل از فعالیت‌های عملیاتی گزارش می‌شود.

«**بیان بسیار ساده و روان دکتر دانا**، یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های دوره‌های آموزشی این آکادمی است.

پاسخ ۲۸ - گزینه ۱ : به عنوان یک رویداد غیرنقدی در یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی افشا می‌شود.

صورت جریان‌های نقدی، یکی از صورت‌های مالی اساسی است و همان‌طور که از نام آن پیداست، گزارشی است که **جریان‌ات و تغییرات (ورودی یا خروجی) وجوه نقد** طی یک دوره مالی در آن گزارش می‌شود. با توجه به اینکه در صورت سوال بیان شده که شرکت سهامی نمونه یک دستگاه وسیله نقلیه را به صورت اهدایی (رایگان) دریافت کرده است، شرکت وجه نقدی بابت تحصیل این دارایی نپرداخته و لذا طی این رویداد، جریان نقدی از شرکت خارج نشده است. با دانستن همین نکته ساده، به راحتی سه گزینه ۲، ۳ و ۴ که اشاره به گزارش این رویداد در صورت جریان‌های نقدی دارند، حذف می‌شوند.

ذهن برخی داوطلبان بجای این نکته ساده، به سمت این مورد می‌رود که این رویداد را در کدام یک از طبقات صورت جریان‌های نقدی (فعالیت‌های عملیاتی، فعالیت‌های سرمایه‌گذاری و یا فعالیت‌های تأمین مالی) گزارش نمایند. فارغ از اینکه این رویداد اصلاً نباید در صورت جریان‌های نقدی گزارش شود.

معاملات غیرنقدی در بند ۴۲ و ۴۳ استاندارد حسابداری ۲ (صورت جریان‌های نقدی) به شرح زیر تشریح شده است:
بند ۴۲ - معاملات سرمایه‌گذاری و تأمین مالی که مستلزم استفاده از نقد یا معادلهای نقد نیست، **نباید در صورت جریان‌های نقدی انعکاس یابد**. چنین معاملاتی باید در جای دیگری در صورتهای مالی به گونه‌ای افشا شود که تمام اطلاعات مربوط به این گونه فعالیت‌های سرمایه‌گذاری و تأمین مالی ارائه شود.

بند ۴۳ - بسیاری از فعالیت‌های سرمایه‌گذاری و تأمین مالی، اگرچه بر ساختار سرمایه و دارایی واحد تجاری اثر می‌گذارند، اما اثر مستقیم بر جریان‌های نقدی جاری واحد تجاری ندارند. حذف معاملات غیرنقدی از صورت جریان‌های نقدی، با هدف صورت جریان‌های نقدی مبنی بر عدم انعکاس اقلام مزبور در جریان‌های نقدی دوره جاری، سازگار است. مثلهایی از معاملات غیرنقدی عبارتند از:

- الف- تحصیل داراییها در قبال بدهی‌های مستقیم یا از طریق اجاره تأمین مالی؛
- ب- تحصیل یک واحد تجاری در قبال صدور سهام؛ و
- پ- تبدیل بدهی به حقوق مالکانه.

سوال ۲۹ - چنانچه بهای تمام شده سرمایه گذاری (مابه ازای ارزش منصفانه در تاریخ تحصیل) کمتر از ارزش منصفانه خالص دارایی‌های قابل تشخیص تحصیل شده و بدهی‌های قابل قبول شده در تاریخ تحصیل باشد، در این حالت، واحد تحصیل کننده مبلغ کسری تحت کدام عنوان و در کدام صورت‌های مالی منعکس می‌شود؟

- (۱) مازاد منفی - صورت سود و زیان
(۲) سود حاصل از خرید زیر قیمت - صورت سود و زیان
(۳) سود غیرمترقبه - صورت سود و زیان جامع
(۴) درآمد انتقالی به دوره آتی - صورت سود و زیان جامع

برای مشاهده رایگان ۳ جلسه آموزش و حل تست صورت‌های مالی تلفیقی روی لینک زیر کلیک کنید:

لینک دسترسی

◀ در ارائه دوره‌های آموزشی، آخرین تغییرات استانداردهای حسابداری در نظر گرفته شده است.

پاسخ ۲۹ - گزینه ۲: سود حاصل از خرید زیر قیمت - صورت سود و زیان

بندهای ۳۱ و ۳۲ استاندارد حسابداری ۳۸ ایران (صورت‌های مالی تلفیقی) به شناخت و اندازه‌گیری «سرقفلی» یا «سود حاصل از خرید زیر قیمت» پرداخته است.

طبق بند ۳۱ این استاندارد، واحد تحصیل کننده باید سرقفلی را در تاریخ تحصیل و با اندازه‌گیری مازاد (الف) بر (ب)، شناسایی کند:

الف. حاصل جمع:

۱. مابه‌ازای انتقال یافته اندازه‌گیری شده طبق این استاندارد که معمولاً ارزش منصفانه در تاریخ تحصیل را الزامی می‌کند.

۲. مبلغ هرگونه منافع فاقد حق کنترل در واحد تحصیل شده که طبق این استاندارد اندازه‌گیری می‌شود؛ و

۳. در ترکیب تجاری مرحله‌ای، ارزش منصفانه منافع مالکانه قبلی واحد تحصیل کننده در واحد تحصیل شده در تاریخ تحصیل.

ب. خالص مبالغ دارایی‌های قابل تشخیص تحصیل شده و بدهی‌های قابل قبول شده در تاریخ تحصیل که طبق این استاندارد اندازه‌گیری می‌شود.

در بند ۳۳ این استاندارد، به شناسایی سود حاصل از خریدهای زیر قیمت توسط واحد تحصیل کننده پرداخته است. در

این بند بیان شده است که «برخی مواقع، ممکن است واحد تحصیل کننده خرید زیر قیمت انجام دهد، که نوعی ترکیب

تجاری است که در آن مبلغ مندرج در قسمت ب بند ۳۱ بیشتر از مجموع مبالغ مشخص شده در قسمت الف بند ۳۱

می‌باشد. اگر پس از بکارگیری الزامات بند ۳۵، آن مبلغ مازاد، باقی مانده باشد، واحد تحصیل کننده باید در تاریخ

تحصیل، سود حاصل را در صورت سود و زیان شناسایی کند. این سود باید به واحد تحصیل کننده منتسب شود.

بطور خلاصه:

◀ اگر (الف) < (ب) باشد، «سرقفلی» داریم.

◀ اگر (الف) > (ب) باشد، «سود حاصل از خرید زیر قیمت» داریم.

سوال ۳۰ - تفاوت بین مبلغ دفتری دارایی تجدید ارزیابی شده و مبلغ دفتری دارایی بدون تجدید ارزیابی، تفاوت ..... است و باعث ایجاد ..... می شود.

(۲) دائمی - دارایی مالیات انتقالی

(۱) موقتی - بدهی مالیات انتقالی

(۴) دائمی - بدهی مالیات انتقالی

(۳) موقتی - دارایی مالیات انتقالی

پاسخ ۳۰ - گزینه ۱: موقتی - بدهی مالیات انتقالی

بند ۱۷ استاندارد حسابداری شماره ۳۵ ایران، مالیات بر درآمد:

طبق استانداردهای حسابداری، اندازه گیری برخی دارایی ها به ارزش منصفانه یا تجدید ارزیابی آنها مجاز یا الزامی است (برای مثال، به استاندارد حسابداری ۱۱ دارایی های ثابت مشهود، استاندارد حسابداری ۱۷ دارایی های نامشهود و استاندارد حسابداری ۱۵ حسابداری سرمایه گذاری ها مراجعه شود). چنانچه طبق قوانین مالیاتی، تجدید ارزیابی یا نوع دیگری از تجدید ارائه دارایی به ارزش منصفانه، بر سود مشمول مالیات (زیان مالیاتی) دوره جاری تأثیر بگذارد، مبنای مالیاتی دارایی تعدیل می شود و تفاوت موقتی ایجاد نمی شود. در غیر این صورت، تجدید ارزیابی یا تجدید ارائه دارایی، سود مشمول مالیات را در دوره تجدید ارزیابی یا تجدید ارائه تحت تأثیر قرار نمی دهد و در نتیجه، مبنای مالیاتی دارایی تعدیل نمی شود. با وجود این، بازیافت آتی مبلغ دفتری، منجر به جریان منافع اقتصادی مشمول مالیات به واحد تجاری خواهد شد و مبلغی که برای مقاصد مالیاتی، کاهنده مالیات است، با مبلغ منافع اقتصادی تفاوت خواهد داشت. **تفاوت بین مبلغ دفتری دارایی تجدید ارزیابی شده و مبنای مالیاتی آن، تفاوت موقتی است (حذف قسمت اول گزینه ۲ و ۴) و باعث ایجاد بدهی مالیات انتقالی یا دارایی مالیات انتقالی می شود. حال اگر مبلغ دفتری دارایی بیشتر از مبنای مالیاتی باشد، بدهی مالیات انتقالی داریم.**

سوال ۳۱ - چنانچه هزینه استهلاک سالانه دارایی برای محاسبه سود حسابداری قبل از مالیات بیش از هزینه استهلاک سالانه برای محاسبه سود مشمول مالیات باشد، تفاوت به کدام حساب منظور می‌شود؟

- (۱) مالیات بر درآمد پرداختی
(۲) هزینه مالیات انتقالی
(۳) بدهی مالیات انتقالی
(۴) دارایی مالیات انتقالی

پاسخ ۳۱ - گزینه ۴: دارایی مالیات انتقالی

برای پاسخگویی به این سوال از یک مثال استفاده می‌کنیم و سپس به بندهایی از استاندارد حسابداری ۳۵ ایران (مالیات بر درآمد) ارجاع می‌دهیم.

مثال- بهای تمام شده دارایی ۱۵۰ ریال، هزینه استهلاک سالانه حسابداری ۵۰ ریال، مبلغ استهلاک سالانه طبق قوانین مالیاتی ۳۰ ریال و نرخ مالیات، ۲۵٪ است. دو سال از تاریخ تحصیل دارایی گذشته است.

$\begin{array}{r} 150 \\ - \text{استهلاک انباشته حسابداری} \\ \hline 100 \end{array}$ <p>بهای تمام شده دارایی ۱۵۰ - استهلاک انباشته مالیاتی (۶۰) = ۹۰</p>	$\begin{array}{r} 150 \\ - \text{استهلاک انباشته حسابداری} \\ \hline 50 \end{array}$ <p>بهای تمام شده دارایی ۱۵۰ - استهلاک انباشته مالیاتی (۶۰) = ۹۰</p>
$\begin{array}{r} 100 \\ - \text{مبلغ دفتری دارایی} \\ \hline 90 \end{array}$ <p>بهای تمام شده دارایی ۱۵۰ - استهلاک انباشته مالیاتی (۶۰) = ۹۰</p>	$\begin{array}{r} 100 \\ - \text{مبلغ دفتری دارایی} \\ \hline 50 \end{array}$ <p>بهای تمام شده دارایی ۱۵۰ - استهلاک انباشته مالیاتی (۶۰) = ۹۰</p>

$$= \text{نرخ مالیات} \times (\text{مبلغ دفتری} - \text{مبنای مالیاتی}) = \text{دارایی مالیات انتقالی}$$

$$= ۲۵\% \times (۵۰ - ۹۰) = ۱۰ \text{ ریال}$$

بند ۱۴ استاندارد حسابداری ۳۵ ایران (مالیات بر درآمد)، بیان نموده است که «برخی تفاوت‌های موقتی هنگامی به وجود می‌آید که دوره شناسایی درآمد یا هزینه برای محاسبه سود حسابداری، با دوره انعکاس آن در سود مشمول مالیات متفاوت باشد. چنین تفاوت‌های موقتی، اغلب به عنوان تفاوت‌های زمانی توصیف می‌شوند». سپس در قسمت ب همین بند، استهلاک را به عنوان مثالی از تفاوت‌های موقتی مشمول مالیات است بیان نموده است.

ب. استهلاک منظور شده در تعیین سود مشمول مالیات، ممکن است با استهلاک محاسبه شده در تعیین سود حسابداری، تفاوت داشته باشد. تفاوت موقتی، تفاوت بین مبلغ دفتری دارایی و مبنای مالیاتی آن است که برابر با بهای تمام شده اولیه دارایی پس از کسر تمام کسور مربوط به آن دارایی است که در تعیین سود مشمول مالیات دوره جاری و دوره‌های قبل، توسط مراجع مالیاتی پذیرفته شده است.

حالت ۱- استهلاک مالیاتی شتابدار است: یعنی استهلاک مالیاتی بیشتر از مالیات حسابداری است و در نتیجه سود مالیاتی کمتر از سود حسابداری است و لذا باید مالیات بیشتری پرداخت می‌شود. لذا این مالیات پرداختی کمتر به عنوان نوعی تفاوت موقتی مشمول مالیات، منجر به شناسایی بدهی مالیات انتقالی می‌گردد.

حالت ۲- استهلاک مالیاتی، از سرعت پایین تری نسبت به استهلاک حسابداری برخوردار است. یعنی استهلاک مالیاتی کمتر از مالیات حسابداری است و در نتیجه سود مالیاتی بیشتر از سود حسابداری است و لذا باید مالیات کمتری پرداخت می‌شود. لذا این مالیات پرداختی بیشتر به عنوان نوعی تفاوت موقتی مشمول مالیات، منجر به شناسایی دارایی مالیات انتقالی می‌گردد.

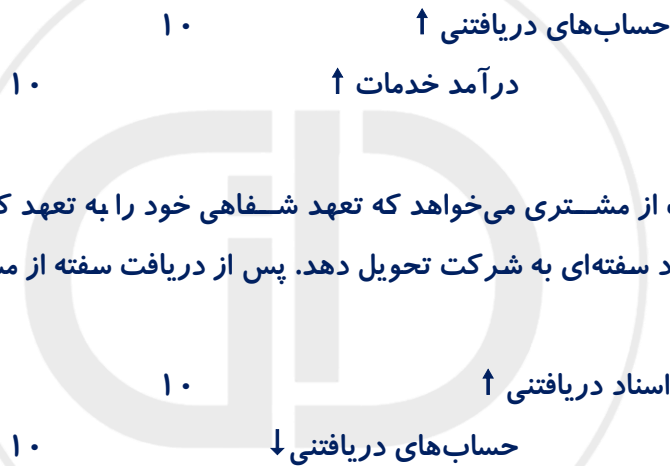
سوال ۳۲ - سفته‌ای بابت طلب قبلی از مشتریان دریافت شده است. عنوان حساب بدهکار برای دارنده (گیرنده) سفته، کدام است؟

- (۱) بانک (۲) اسناد پرداختی (۳) اسناد دریافتی (۴) حساب‌های دریافتی

داوطلب با شرکت در دوره‌های آموزشی، نیاز به مطالعه هیچ کتابی ندارد و تنها با دیدن ویدئوهای آموزشی و تمرین و ممارست خواهد توانست به راحتی درصد قابل توجهی را در آزمون‌های حرفه‌ای رشته حسابداری کسب نماید.

پاسخ ۳۲ - گزینه ۳: اسناد دریافتی

برای مثال فرض کنید شرکت الف خدماتی برای یکی از مشتریان خود به مبلغ ۱۰ ریال ارائه کرده است. مشتری نیز قول (تعهد) شفاهی داده است که وجه خدمات را در آینده پردازد. ثبت زیر بابت این رویداد در دفاتر شرکت انجام می‌شود:

پس از مدتی شرکت الف از مشتری می‌خواهد که تعهد شفاهی خود را به تعهد کتبی تبدیل نماید. لذا از مشتری می‌خواهد تا بابت تعهد خود سفته‌ای به شرکت تحویل دهد. پس از دریافت سفته از مشتری، ثبت زیر در دفاتر شرکت الف انجام می‌شود:

برای مشاهده ۳ جلسه آموزش و حل تست رایگان استاندارد حسابداری ۸، موجودی مواد و کالا، توسط دکتر دانا

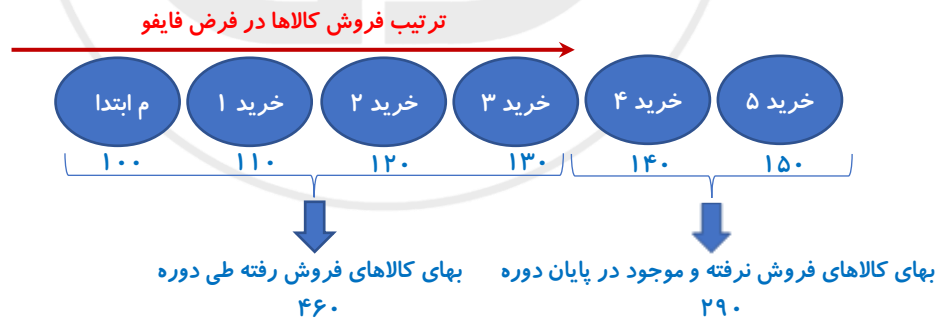
روی لینک روبرو کلیک کنید: [لینک دسترسی](#)

سوال ۳۳ - کدام مورد، درست است؟

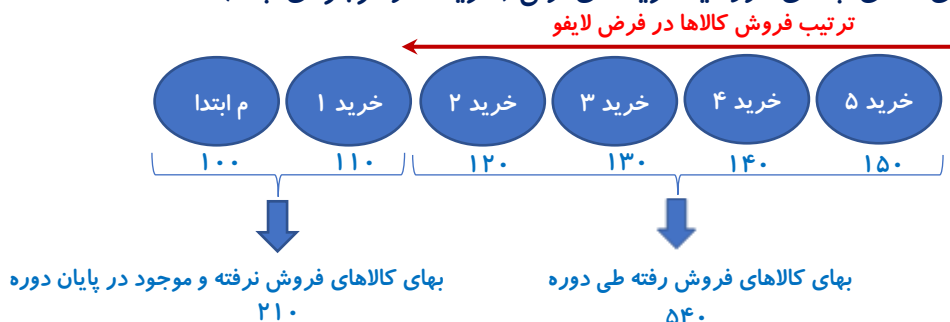
- (۱) در روش LIFO، موجودی کالای پایان دوره به نرخ روز نزدیک تر است.
- (۲) در شرایط تورمی، نامناسب ترین روش FIFO است، چون سود ناویژه کاهش می یابد.
- (۳) در شرکتها و مؤسساتی که مواد فاسدشدنی استفاده می شود، روش LIFO استفاده می گردد.
- (۴) در مؤسساتی که کالای آنها دارای حجم سنگینی است و جابه جایی مشکل می باشد، از روش LIFO استفاده می گردد.

پاسخ ۳۳ - گزینه ۴: در مؤسساتی که کالای آنها دارای حجم سنگینی است و جابه جایی مشکل می باشد، از روش LIFO استفاده می گردد.

فرض کنید دوران تورمی است و قیمتها صعودی است. شرکت در ابتدای دوره، ۱ واحد کالا به بهای ۱۰۰ ریال دارد. طی دوره نیز ۵ مرحله خرید دارد که در هر مرحله ۱ واحد کالا به قیمت های ۱۱۰، ۱۲۰، ۱۳۰، ۱۴۰ و ۱۵۰ ریال خریده است. طی دوره ۴ واحد کالا به قیمت هر واحد ۲۰۰ ریال فروخته است. اگر از ۶ واحد کالای آماده به فروش، ۴ واحد کالا فروش رود، ۲ واحد کالا فروش نرفته است و در پایان دوره در انبار موجود است. فایفو (FIFO) مختصر (First In First Out) به معنای «اولین خروجی از اولین ورودی» است. در این فرض، کالاهایی که زودتر خریداری شده اند، زودتر نیز فروخته می شوند. از این رو ابتدا موجودی کالای ابتدای دوره و کالاهایی که زودتر خریده شده اند (یعنی خریدهای ۱، ۲، ۳ و ۴) به فروش می روند. در چنین حالتی اگر کالایی در پایان دوره باقی بماند، از محل خریدهای آخر (یعنی خرید ۴ و ۵) است.

لایفو (LIFO) مختصر (Last In First Out) به معنای «اولین خروجی از آخرین ورودی» است. یعنی کالاهایی که دیرتر خریده شده اند (یعنی خریدهای ۵، ۴، ۳ و ۲) زودتر به فروش می روند. در چنین حالتی اگر کالایی در پایان دوره باقی بماند، از محل موجودی کالای ابتدای دوره یا خریدهای اولی (خرید ۱ و موجودی ابتدا) است.

بررسی گزینه ۱:

در فرض فایفو، موجودی کالای پایان دوره، از محل خریدهای آخر دوره است که به نرخ تاریخ گزارش و ارزش‌های جاری بازار نزدیک‌ترند. لذا در فرض فایفو، موجودی کالای پایان دوره بیانگر ارزش‌های جاری بوده و به مبلغ واقعی‌تری در صورت وضعیت مالی گزارش می‌شود.

در فرض لایفو، موجودی کالای پایان دوره از محل موجودی ابتدا و خریدهای ابتدای دوره است که از نرخ تاریخ گزارش فاصله زیادی دارند. لذا در فرض لایفو، مبلغ قابل گزارش برای موجودی کالای پایان دوره از ارزش‌های جاری بازار فاصله زیادی دارد و بیانگر ارزش‌های جاری در تاریخ گزارش نیستند. (حذف گزینه ۱)

بررسی گزینه ۲:

کالاهای فروش رفته در فرض فایفو، از محل خریدهای اول دوره (که در دوران تورمی بهای کمتری دارند) هستند و در فرض لایفو از محل خریدهای آخر دوره (که در دوران تورمی بهای بیشتری دارند) هستند. از این رو، زمانی که قیمت‌ها صعودی است، بهای تمام شده کالای فروش رفته در فرض فایفو کمتر از فرض لایفو است. مبلغ درآمد فروش در هر دو فرض برابر است. از این رو، چون بهای تمام شده کالای فروش رفته در فرض فایفو کمتر است، سود آن بیشتر است. (حذف گزینه ۲)

لایفو	فایفو	
۸۰۰	۸۰۰	درآمد فروش (۲۰۰ ریال × ۴ واحد)
↑ (۵۴۰)	↓ (۴۶۰)	- بهای تمام شده کالای فروش رفته
↓ ۲۶۰	↑ ۳۴۰	= سود ناخالص

بررسی گزینه ۳:

در برخی واحدهای تجاری، نظیر فروشگاه‌های مواد غذایی و داروخانه‌ها که محصولاتشان دارای تاریخ انقضا است و پس از یک دوره مشخص کالاها فاسد می‌شوند، از فرض فایفو استفاده می‌شود. چرا که کالاهایی که زودتر خریداری شده‌اند، باید زودتر نیز فروخته شوند. اما در مورد شرکت‌ها و مؤسساتی که کالاهای آنها فاسدشدنی است، لزومی به استفاده از فرض لایفو نیست و می‌توان از فرض فایفو نیز استفاده نمود. لذا گزینه ۳ که در آن بیان شده است که «در شرکت‌ها و مؤسساتی که مواد فاسدشدنی استفاده می‌شود، روش LIFO استفاده می‌گردد»، لزوماً صحیح نیست. (حذف گزینه ۳)

بررسی گزینه ۴:

در مؤسساتی که کالای آنها دارای حجم سنگینی است و جابه‌جایی کالاها مشکل می‌باشد، ممکن است برخی کالاها قبل از اینکه پیاده گردند، فروخته شوند. از این رو در چنین مؤسساتی از روش لایفو استفاده می‌شود (تایید گزینه ۴).

دوست عزیز، در دوره‌های آموزشی آکادمی دکتر دانا، همه تست‌ها به صورت «ویدیویی» تحلیل و حل می‌شوند.

سوال ۳۴ - کدام یک از اقلام زیر، در صورت تغییرات در حقوق مالکانه منعکس می‌شوند؟

I. سود و زیان جامع

II. استهلاك مخارج سرمایه‌ای

III. مازاد تجدید ارزیابی

(۴) I و II و III

(۳) III

(۲) III و II

(۱) III و I

پاسخ ۳۴ - گزینه ۱ : I و III

▪ مازاد تجدید ارزیابی نمونه‌ای از سایر اقلام سود و زیان جامع است.

▪ استهلاك مخارج سرمایه‌ای به عنوان یک هزینه تحقق‌یافته در دوره وقوع در صورت سود و زیان گزارش می‌شود.

بندهای ۱۰۸ تا ۱۱۱ استاندارد حسابداری ۱ ایران (ارائه صورت‌های مالی)، توضیحاتی درباره اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه بیان نموده است.

طبق بند ۱۰۸ این استاندارد، صورت تغییرات در حقوق مالکانه شامل اطلاعات زیر است:

الف. مجموع سود و زیان جامع دوره، که جمع مبالغ قابل انتساب به مالکان واحد تجاری اصلی و منافع فاقد حق کنترل را جداگانه نشان می‌دهد؛

ب. برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، آثار بکارگیری با تسری به گذشته یا تجدید ارائه با تسری به گذشته که طبق استاندارد حسابداری ۳۴ شناسایی می‌شود؛

پ. برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، صورت تطبیق مبالغ دفتری ابتدا و پایان دوره که به‌طور جداگانه تغییرات موارد زیر را افشا می‌کند:

- سود یا زیان دوره؛

- سایر اقلام سود و زیان جامع؛ و

- معاملات با مالکان به عنوان مالک، که بطور جداگانه آورده مالکان و توزیع منابع بین آنها و تغییر منافع مالکیت در واحدهای تجاری فرعی که موجب از دست دادن کنترل نمی‌شود را نشان می‌دهد.

- اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشت‌های توضیحی

طبق بند ۱۰۹ این استاندارد، واحد تجاری، برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، باید اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشت‌های توضیحی ارائه کند.

طبق بند ۱۱۰ این استاندارد، واحد تجاری باید کل سود تقسیمی و مبلغ سود تقسیمی برای هر سهم را در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشت‌های توضیحی ارائه کند.

طبق بند ۱۱۱ این استاندارد، اجزای حقوق مالکانه در بند ۱۰۸، برای مثال، شامل هر طبقه از حقوق مالکانه تأمین‌شده، مبلغ انباشته هر طبقه از سایر اقلام سود و زیان جامع و سود انباشته است.

برای مشاهده حل تست ویدئویی مشابه تست زیر در صفحه اینستاگرام آکادمی روی لینک روبرو کلیک کنید: [لینک](#)

سوال ۳۵ - وضعیت حساب‌های شرکت «الف» در پایان سال ۱۴۰۰، به شرح زیر است:

۵۵۰,۰۰۰ ریال افزایش در پیش‌پرداخت هزینه

۵,۴۰۰,۰۰۰ ریال پرداخت نقدی بابت هزینه‌های عملیاتی

۲۰۰,۰۰۰ ریال کاهش حساب‌های پرداختنی تجاری

۱۰۰,۰۰۰ ریال افزایش حساب‌های دریافتنی تجاری

موجودی کالای پایان دوره، مشابه با موجودی کالای اول دوره است.

مبلغ هزینه‌های عملیاتی جهت انعکاس در صورت سود و زیان سال ۱۴۰۰ شرکت، چند ریال است؟

۱) ۵,۴۰۰,۰۰۰   ۲) ۴,۸۵۰,۰۰۰   ۳) ۴,۷۵۰,۰۰۰   ۴) ۴,۶۵۰,۰۰۰

◀ شرکت در دوره‌های آکادمی نیازی به پیش‌نیاز ندارد و **مطالب از صفر و پایه تدریس می‌شود.**

پاسخ ۳۵ - گزینه ۴: ۴,۶۵۰,۰۰۰ ریال

$$\begin{array}{rcl}
 \text{افزایش در} & + & \text{کاهش در} \\
 \text{پیش‌پرداخت هزینه} & + & \text{حساب‌های پرداختنی تجاری} \\
 ۵۵۰,۰۰۰ & + & ۲۰۰,۰۰۰ \\
 \hline
 & = & \text{هزینه‌های عملیاتی} \\
 & = & \text{بابت هزینه‌های عملیاتی} \\
 & = & ۵,۴۰۰,۰۰۰ \\
 & = & \text{؟} \\
 & \Downarrow & \\
 & = & \boxed{۴,۶۵۰,۰۰۰}
 \end{array}$$

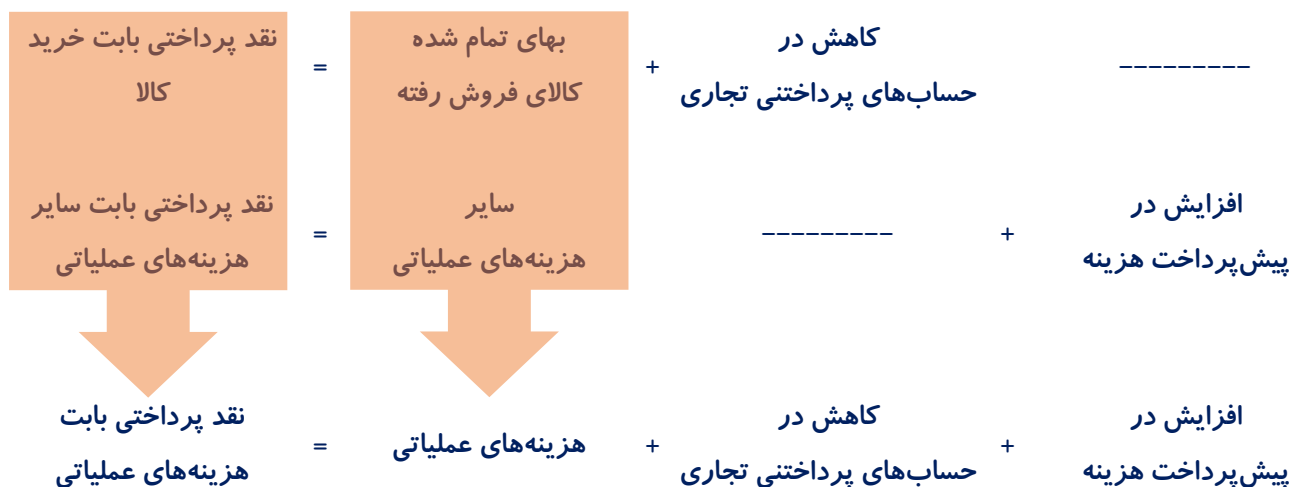
در این تست،

◀ «نقد پرداختی بابت خرید کالا» و «نقد پرداختی بابت سایر هزینه‌های عملیاتی» نظیر پرداختی بابت حقوق

کارکنان و موارد مشابه کلاً تحت عنوان نقد پرداختی بابت هزینه‌های عملیاتی آورده شده است.

◀ «بهای تمام شده کالای فروش رفته» و «سایر هزینه‌های عملیاتی» کلاً تحت عنوان هزینه‌های عملیاتی آورده شده

است.

سوال ۳۶ - کدام مورد، جزو رهنمودهای اصل تطابق نیست؟

(۱) تخصیص منظم (۲) ارزش فعلی (۳) شناسایی فوری (۴) رابطه علت و معلولی

پاسخ ۳۶ - گزینه ۲: ارزش فعلی

در بندهای ۳۴-۴ تا ۳۶-۴ مفاهیم نظری گزارشگری مالی ایران، رهنمودهایی در رابطه با اصل تطابق بیان شده است. اصل تطابق هزینه‌ها با درآمد بر فرایند اندازه‌گیری سود تأکید دارد و بدین معناست که مخارجی که مستقیماً با ایجاد درآمدهای مشخص مرتبط است، به جای شناسایی به عنوان هزینه در دوره وقوع، در همان دوره‌ای شناسایی شود که این درآمدها شناسایی می‌شود. بنابراین زمان شناخت هزینه تابعی از زمان شناخت درآمد است؛ یعنی ارتباط بین هزینه‌ها و درآمدها یک رابطه علت و معلولی است با این وجود گاهی اوقات شناسایی این رابطه علت و معلولی دشوار است به همین جهت در بکارگیری اصل تطابق هزینه‌ها با درآمد برای شناخت هزینه‌ها یکی از سه مبنای زیر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

رهنمودهای اصل تطابق عبارتند از: ۱- رابطه علت و معلولی ۲- تخصیص منظم و سیستماتیک و ۳- شناخت فوری و بلادرنگ.

۱- ارتباط مستقیم علت و معلولی

برخی از هزینه‌ها یک رابطه مستقیم علت و معلولی با درآمد شناسایی شده دارند. یعنی وقوع درآمد و هزینه به طور همزمان است. از این رو به موازات تحقق درآمد، هزینه مربوطه نیز شناسایی می‌شود. وقوع بهای تمام شده کالای فروش رفته همزمان با درآمد فروش، وقوع هزینه کمیسیون فروش بر مبنای درصدی از درآمد فروش نمونه‌هایی از این قبیل هزینه‌ها است.

۲- تخصیص منظم و منطقی هزینه‌ها

در برخی موارد مخارج انجام شده در تحصیل درآمد چندین دوره مالی مشارکت دارند و ارتباط بین آنها با درآمدهای ایجاد شده را نمی‌توان بر اساس یک رابطه علت و معلولی تعیین کرد. اینگونه مخارج بر مبنای زمان و به روشی منظم و منطقی بین دوره‌هایی که منافع آن حاصل می‌گردد، سرشکن می‌شود. هزینه استهلاک دارایی‌های ثابت مشهود و هزینه سود تضمین شده تسهیلات بلندمدت دریافتی نمونه‌هایی از این قبیل هزینه‌ها است.

۳- شناخت بلادرنگ هزینه‌ها

در برخی موارد نمی‌توان بین مخارج انجام شده و ایجاد درآمدهای مشخص در آینده ارتباط موجهی برقرار نمود. اینگونه مخارج باید بلادرنگ در دوره وقوع به عنوان هزینه شناسایی شود. اینگونه مخارج شامل مبالغی است که به انتظار منافع آتی خرج شده لیکن رابطه آنها با این منافع در حدی دچار ابهام است که شناسایی یک دارایی را مجاز نمی‌شمرد. هزینه تبلیغات، هزینه آموزش کارکنان و برخی مخارج تحقیق و توسعه نمونه‌هایی از این قبیل هزینه‌ها است.

برای مشاهده دو جلسه حل تست ویدئویی سوالات حسابداری مالی ۱۴۰۱ توسط دکتر دانا روی لینک زیر کلیک کنید:

لینک دسترسی

سوال ۳۷ - کدام مورد، نمی‌تواند به صورت خالص در یکی از طبقات صورت جریان‌های نقدی گزارش شود؟

- (۱) خرید و فروش سرمایه‌گذاری
(۲) قبول و بازپرداخت سپرده‌های دیداری توسط بانک
(۳) خرید یک دارایی ثابت به ازای انتشار سهام
(۴) اصل مبالغ مرتبط با مشتریان کارت‌های اعتباری

در ارائه دوره‌های آموزشی، آخرین تغییرات استانداردهای حسابداری در نظر گرفته شده است.

پاسخ ۳۷ - گزینه ۳: خرید یک دارایی ثابت به ازای انتشار سهام

بندهای ۲۱ تا ۲۴ استاندارد حسابداری ۲ (صورت جریان‌های نقدی)، به گزارشگری جریان‌های نقدی بر مبنای خالص پرداخته است.

طبق مفاد بندهای مذکور، جریان‌های نقدی حاصل از فعالیت‌های عملیاتی، سرمایه‌گذاری یا تأمین مالی زیر، ممکن است بر مبنای خالص گزارش شود:

الف. دریافت‌ها و پرداخت‌های نقدی از طرف مشتریان، در صورتی که آن جریان‌های نقدی منعکس‌کننده فعالیت‌های مشتری، و نه واحد تجاری، باشد. نظیر:

قبول و بازپرداخت سپرده‌های دیداری توسط یک بانک؛ (تأیید گزینه ۲)

وجوه نگهداری‌شده مشتریان توسط یک شرکت سرمایه‌گذاری؛ و

اجاره‌های وصول‌شده از طرف مالکان دارایی‌ها و پرداخت آن به مالکان.

ب. دریافت‌ها و پرداخت‌های نقدی در رابطه با اقلامی که گردش آنها سریع، مبالغ آنها بزرگ و سررسید آنها کوتاه باشد. نظیر:

اصل مبالغ مرتبط با مشتریان کارت‌های اعتباری؛ (تأیید گزینه ۴)

خرید و فروش سرمایه‌گذاری‌ها؛ (تأیید گزینه ۱)

سایر استقرای‌های کوتاه‌مدت، برای مثال، مواردی که سررسید سه ماه یا کمتر دارند.

طبق بند ۲۴ استاندارد ۲، در مؤسسات مالی، می‌توان جریان‌های نقدی حاصل از هر یک از فعالیت‌های زیر را بر مبنای خالص گزارش کرد:

الف. دریافت‌ها و پرداخت‌های نقدی مربوط به قبول و بازپرداخت سپرده‌های دارای سررسید ثابت؛

ب. سپرده‌گذاری نزد سایر مؤسسات مالی و برداشت از سپرده‌های مذکور؛ و

پ. تسهیلات اعطایی به مشتریان و بازپرداخت آنها.

سوال ۳۸ - ارزش منصفانه در شناخت اولیه تقبل بدهی یا انتقال بدهی، به ترتیب، با کدام قیمت است؟

(۱) خروجی - ورودی

(۲) ورودی - خروجی

(۳) خروجی - دریافتی

(۴) ورودی - ورودی

پاسخ ۳۸ - گزینه ۲: ورودی - خروجی

در بندهای ۵۶ تا ۵۹ استاندارد حسابداری ۴۲ ایران (اندازه‌گیری ارزش منصفانه)، مواردی در رابطه با تعیین ارزش منصفانه در شناخت اولیه بیان شده است.

طبق بند ۵۶ این استاندارد، هنگامی که در یک عملیات مبادله‌ای، یک دارایی تحصیل یا یک بدهی تقبل می‌شود، قیمت معامله معادل قیمت پرداختی برای تحصیل دارایی یا قیمت دریافتی برای تقبل بدهی (قیمت ورودی) است. (حذف قسمت اول گزینه ۱ و ۳) در مقابل، ارزش منصفانه دارایی یا بدهی قیمتی است که در ازای فروش دارایی، دریافت یا در ازای انتقال بدهی، پرداخت می‌شود (قیمت خروجی). (حذف قسمت دوم گزینه ۱ و ۳ و ۴)

واحدهای تجاری لزوماً دارایی‌ها را به قیمت پرداخت شده برای تحصیل آنها نمی‌فروشند. به همین ترتیب، واحدهای تجاری لزوماً بدهی‌ها را به قیمت دریافت شده در ازای تقبل آنها منتقل نمی‌کنند.

طبق بند ۵۷ این استاندارد، در بسیاری موارد، قیمت معامله با ارزش منصفانه برابر است (برای مثال، این مورد زمانی مصداق دارد که در تاریخ معامله، خرید یک دارایی در بازاری انجام شود که آن دارایی به فروش می‌رسد).

طبق بند ۵۸ این استاندارد، واحد تجاری هنگام تعیین اینکه ارزش منصفانه در شناخت اولیه، با قیمت معامله برابر است یا خیر، باید عوامل مختص به آن معامله و آن دارایی یا بدهی را در نظر بگیرد. در بند ب ۴، شرایطی توصیف می‌شود که در آن شرایط، قیمت معامله ممکن است بیانگر ارزش منصفانه دارایی یا بدهی در شناخت اولیه نباشد.

نکته مهم:

تست‌های آزمون‌های حرفه‌ای رشته حسابداری بین یکدیگر تکرار می‌شوند. برای مثال تستی که ۲۰ سال پیش در آزمون حسابدار رسمی مطرح شده است، ۱۵ سال بعد از آن عیناً در آزمون کارشناسی ارشد حسابداری و یا ۱۸ سال بعد در آزمون‌های استخدامی تکرار شده است. از این رو تیم علمی آکادمی آموزشی دکتر دانا که متشکل از ۸ رتبه تک‌رقمی سنوات گذشته هستند، تست‌های بیش از ۳۰ سال اخیر مربوط به ۷ آزمون حرفه‌ای رشته حسابداری را تک‌به‌تک بررسی نموده و به صورت موضوعی دسته‌بندی نموده‌اند. برای افزایش تسلط داوطلب، بعد از تدریس هر مبحث، تست‌های مربوط به آن که در سنوات گذشته در همه آزمون‌های حرفه‌ای طرح شده، به صورت ویدئویی حل شده است تا در زمان حضور داوطلب در جلسه آزمون، کمتر تستی برای وی ناآشنا باشد.

کلیک کنید: لینک دسترسی به حل ویدئویی یک تست مشابه با تست زیر در صفحه اینستاگرام آکادمی

سوال ۳۹ - پیمانکاری نمونه، پیمانی به مبلغ ۸,۰۰۰ ریال را در ۳ سال متوالی به مرحله اجرا در می آورد. در سال اول بابت مخارج پیمان، ۳,۰۰۰ ریال در دفاتر ثبت نموده است. در پایان سال اول، موجودی مواد و مصالح مصرف نشده (از مخارج پیمان) مبلغ ۴۰۰ ریال است. مخارج برآوردی تا تکمیل پیمان، ۳,۵۰۰ ریال است. سود سال اول بر حسب درصد پیشرفت کار، چند ریال است؟

۷۰۰ (۴)

۶۴۰ (۳)

۶۰۰ (۲)

۲۰۰ (۱)

پاسخ ۳۹ - گزینه ۲: ۶۰۰ ریال

طبق بند ۳۱ استاندارد حسابداری ۹ ایران (حسابداری پیمان‌های بلندمدت)، یکی از روش‌های محاسبه درصد پیشرفت و تکمیل پیمان، «نسبت مخارج تحمل‌شده پیمان برای کار انجام شده تا تاریخ ترازنامه به کل مخارج برآوردی پیمان» است.

$$\text{درصد پیشرفت پیمان} = \frac{\text{مخارج واقعی انجام شده تا کنون}}{\text{کل مخارج برآوردی پیمان}}$$

نکته ۱: طبق بند ۳۲ همان استاندارد، چنانچه میزان تکمیل پیمان با مراجعه به مخارج تحمل‌شده پیمان تا تاریخ ترازنامه تعیین گردد، تنها آن بخش از مخارج پیمان که منعکس کننده کار انجام شده است در مخارج تحمل‌شده پیمان تا تاریخ ترازنامه منظور می‌گردد. مثال‌هایی از مخارج پیمان که در مخارج تحمل‌شده منظور نمی‌شود، عبارت است از:
الف. مخارج پیمان که مرتبط با فعالیت آتی پیمان است، از قبیل مواد و مصالح تحویلی به کارگاه یا کنار گذاشته شده جهت پیمان که تاکنون در پیمان مربوط استفاده نشده است (به جز مواد و مصالحی که مشخصاً جهت پیمان مزبور ساخته شده باشد)، و

ب. مبالغ پرداختی به پیمانکاران دست دوم قبل از انجام کار مندرج در پیمان فرعی.
از این رو، مواد و مصالحی که خریداری شده ولی در پیمان مصرف نشده است (مواد و مصالح پای کار)، جزو مخارج واقعی پیمان تاکنون منظور نمی‌شود. لذا مبلغ ۴۰۰ ریال موجودی مواد و مصالح مصرف نشده باید از مبلغ مخارج پیمان کسر شود.

$$۲,۶۰۰ = ۳,۰۰۰ - ۴۰۰ = \text{مخارج واقعی انجام شده برای پیمان}$$

نکته ۲: برای محاسبه کل مخارج برآوردی پیمان، باید مخارج واقعی انجام شده تا کنون را با مخارج برآوردی از کنون به بعد برای تکمیل پیمان را با هم جمع نمود.

$$۶,۵۰۰ = ۳,۰۰۰ + ۳,۵۰۰ = \text{کل مخارج برآوردی پیمان}$$

$$\text{درصد پیشرفت پیمان} = \frac{\text{موجودی مواد و مصالح مصرف نشده - مخارج واقعی پیمان}}{\text{کل مخارج برآوردی پیمان}} = \frac{۲,۶۰۰}{۶,۵۰۰} = ۴۰\%$$

$$۳,۲۰۰ = ۸,۰۰۰ \times ۴۰\% \quad \text{درآمد پیمان}$$

$$- (۲,۶۰۰) \quad \text{هزینه پیمان}$$

$$= ۶۰۰ \quad \text{سود پیمان}$$

سوال ۴۰ - طبق استاندارد ایران، دعوای حقوقی عمده که صرفاً ناشی از رویدادهای بعد از تاریخ صورت وضعیت مالی باشد، به کدام صورت زیر، افشا می‌شود؟

- ۱) رویدادهای غیر تعدیلی بعد از تاریخ صورت وضعیت مالی
- ۲) رویدادهای تعدیلی بعد از تاریخ صورت وضعیت مالی
- ۳) رویدادهای غیر تعدیلی مشروط بر اینکه وجود تعهد فعلی واحد تجاری در تاریخ صورت وضعیت مالی را تأیید کند.
- ۴) رویدادهای تعدیلی مشروط بر اینکه وجود تعهد فعلی واحد تجاری در تاریخ صورت وضعیت مالی را تأیید کند.

مفاهیم تخصصی هر مبحث ابتدا به صورت تشریحی و جامع تدریس می‌شود. سپس در نتیجه تدریس انجام شده، برای هر مبحث یک تصویرسازی خاص صورت می‌گیرد تا امکان حل تست‌های آن مبحث توسط داوطلب به راحتی و با استفاده از تصویرسازی صورت گرفته ایجاد شود.

پاسخ ۴۰ - گزینه ۱: رویدادهای غیر تعدیلی بعد از تاریخ صورت وضعیت مالی

طبق بند ۱۹ استاندارد حسابداری ۵ ایران (رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه)، چنانچه رویدادهای غیر تعدیلی بعد از تاریخ ترازنامه با اهمیت باشد، عدم افشای آنها می‌تواند بر تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان که بر مبنای صورت‌های مالی اتخاذ می‌شود، تأثیر بگذارد. موارد زیر نمونه‌هایی از رویدادهای غیر تعدیلی بعد از تاریخ ترازنامه است که عموماً منجر به افشا می‌شود:

الف. موارد عمده ترکیب تجاری بعد از تاریخ ترازنامه (استاندارد حسابداری شماره ۱۹ با عنوان ترکیب‌های تجاری افشای موارد خاصی را الزامی می‌کند) یا واگذاری یک واحد فرعی،
ب. اعلام برنامه‌ای برای توقف عملیات،

ج. موارد عمده خرید دارایی‌ها، طبقه‌بندی دارایی‌ها طبق استاندارد حسابداری شماره ۳۱ با عنوان دارایی‌های غیر جاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده به عنوان نگهداری شده برای فروش، و سایر موارد واگذاری دارایی‌ها یا مصادره دارایی‌ها توسط دولت،

د. وارد شدن خسارت به تأسیسات و تجهیزات اصلی تولید بر اثر آتش‌سوزی بعد از تاریخ ترازنامه،

ه. اعلام یا شروع اجرای تجدید ساختار عمده (به استاندارد حسابداری شماره ۴ با عنوان ذخایر، بدهی‌های احتمالی و دارایی‌های احتمالی مراجعه شود)،

و. تغییرات عمده در سرمایه و ترکیب سهامداران واحد تجاری بعد از تاریخ ترازنامه،

ز. تغییرات عمده غیر متعارف در قیمت دارایی‌ها یا نرخ ارز بعد از تاریخ ترازنامه،

ح. تغییرات در نرخ‌های مالیاتی یا قوانین مالیاتی وضع شده یا اعلام شده بعد از تاریخ ترازنامه، در صورتی که به دوره‌های مالی گذشته تسری نداشته باشد،

ط. ایجاد تعهدات یا بدهی‌های احتمالی عمده، برای مثال از طریق صدور ضمانت‌نامه، و

ی. دعوای حقوقی عمده که صرفاً ناشی از رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه باشد.

برای مشاهده یک جلسه آموزش و حل تست رایگان استاندارد حسابداری ۳۲، کاهش ارزش دارایی‌ها، توسط دکتر دانا روی لینک زیر کلیک کنید:

[لینک دسترسی](#)

سوال ۴۱ - بر اساس مفاهیم نظری گزارشگری مالی ایران، کدام مورد در تعریف دارایی قرار نمی‌گیرد؟

- (۱) مالکیت قانونی
(۲) داشتن منافع اقتصادی آتی
(۳) تحت کنترل بودن توسط واحد تجاری
(۴) ناشی شدن از معاملات و سایر رویدادهای گذشته

پس از تدریس کامل هر مبحث، تست‌های مربوط به آن، از آزمون‌های حرفه‌ای مختلف رشته حسابداری شامل کارشناسی ارشد، حسابدار رسمی، کارشناس رسمی دادگستری، رتبه‌بندی موسسات حسابرسی و ... مربوط به بیش از ۳۰ سال اخیر حل شده است.

پاسخ ۴۱ - گزینه ۱: مالکیت قانونی

طی بندهای ۳-۵ تا ۳-۱۸ مفاهیم نظری گزارشگری مالی ایران، دارایی تعریف شده است و معیارهای شناخت دارایی بیان شده است.

در بند ۳-۵، دارایی به شرح زیر تعریف شده است:

«دارایی عبارت است از حقوق نسبت به منافع اقتصادی آتی یا سایر راه‌های دستیابی مشروع به آن منافع که در نتیجه معاملات یا سایر رویدادهای گذشته به کنترل واحد تجاری درآمده است.»

در بند ۳-۷ بیان شده است که دستیابی به منافع اقتصادی به طرق مختلف ممکن می‌گردد. این امر در اغلب اوقات (و نه لزوماً) از طریق مالکیت قانونی میسر است. در بند ۳-۸ بیان شده است که گاه دستیابی به منافع اقتصادی بدون داشتن مالکیت قانونی حاصل شود. برای مثال ساختمانی که اجاره به شرط تملیک شده است، اگرچه مالکیت قانونی آن طی مدت اجاره برای مستاجر نیست، اما از آنجا که بر این دارایی کنترل دارد، طبق مفهوم رجحان محتوا بر شکل، دارایی مستاجر محسوب می‌شود. از این رو داشتن مالکیت قانونی دارایی، پیش شرط شناسایی دارایی نیست.

سوال ۴۲ - شرکت «الف»، تعدادی گواهینامه خرید سهام جهت تحصیل ۶,۰۰۰ سهم عادی به قیمت هر سهم ۲,۰۰۰ ریال صادر کرده است. میانگین قیمت بازار هر سهم طی دوره ۳,۰۰۰ ریال است. تعداد سهام عادی موجود شرکت ۱۰,۰۰۰ سهم و افزایش سرمایه‌ای صورت نگرفته است. تعداد سهام عادی برای محاسبه سود تقلیل یافته هر سهم، چند سهم خواهد بود؟

۱۲,۰۰۰ (۴)

۱۰,۰۰۰ (۳)

۶,۰۰۰ (۲)

۲,۰۰۰ (۱)

پاسخ ۴۲ - گزینه ۴: ۱۲,۰۰۰ سهم

در ساختار پیچیده سرمایه، علاوه بر سهام عادی، سهام عادی بالقوه نیز وجود دارد. سهام عادی بالقوه (نظیر اوراق مشارکت قابل تبدیل به سهام عادی، گواهینامه خرید سهام و ...) اوراقی است که دارنده آن امکان تبدیل آن به سهام عادی را دارد. می‌دانیم در صورت تبدیل سهام بالقوه به سهام عادی، تعداد سهام عادی شرکت افزایش یافته و مخرج کسر محاسبه سود هر سهم افزایش و سود هر سهم کاهش می‌یابد. از این رو در ساختار پیچیده سرمایه، علاوه بر سود پایه هر سهم، باید سود تقلیل یافته هر سهم (سود هر سهم با فرض تبدیل سهام عادی بالقوه به سهام عادی) نیز محاسبه شود.

برای بررسی اثر اعمال گواهینامه‌های اختیار خرید سهام بر مخرج محاسبه سود تقلیل یافته هر سهم از روش سهام خزانه استفاده می‌شود. در این روش، اگر قیمت خرید سهام طبق گواهینامه خرید سهام (در اینجا ۲,۰۰۰ ریال) کمتر از میانگین قیمت بازار سهام (در اینجا ۳,۰۰۰ ریال) باشد، منطقی است که دارندگان گواهینامه خرید سهام از حق خود استفاده می‌کنند. لذا شرکت ۶,۰۰۰ سهم با قیمت ۲,۰۰۰ ریال صادر می‌کند که در نتیجه آن ۱۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال (۲,۰۰۰ ریال × ۶,۰۰۰ سهم) نصیب شرکت می‌شود. شرکت می‌تواند با وجوه حاصله تعدادی از سهام خود را از بازار خریداری و جمع‌آوری نماید (خزانه نماید). با توجه به اینک قیمت هر سهم در بازار ۳,۰۰۰ ریال است، شرکت با این وجه می‌تواند به طور فرضی ۴,۰۰۰ سهم (۳,۰۰۰ ریال ÷ ۱۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال) از سهام خود را بازخورد و خزانه نماید. شرکت طی این دو رویداد، ۶,۰۰۰ سهم منتشر و ۴,۰۰۰ سهم بازخورد نموده است. در مجموع، سهام شرکت به میزان ۲,۰۰۰ سهم (۴,۰۰۰ سهم - ۶,۰۰۰ سهم) افزایش یافته است. تعداد سهام عادی موجود شرکت ۱۰,۰۰۰ سهم است و تعداد سهام عادی که با فرض استفاده از گواهینامه‌های خرید سهام افزایش می‌یابد، ۲,۰۰۰ سهم است. از این رو تعداد سهام عادی که در محاسبه سود تقلیل یافته هر سهم مورد استفاده قرار می‌گیرد، در مجموع ۱۲,۰۰۰ سهم است.

خلاصه:

$۱۲,۰۰۰,۰۰۰ = ۲,۰۰۰ \text{ ریال} \times ۶,۰۰۰ \text{ سهم} = \text{وجه نقد فرضی در صورت اعمال گواهینامه‌های اختیار خرید سهام}$

$۴,۰۰۰ \text{ سهم} = ۳,۰۰۰ \text{ ریال} \div ۱۲,۰۰۰,۰۰۰ \text{ ریال} = \text{تعداد سهامی را شرکت با وجوه نقد حاصله می‌تواند بازخورد کند}$

$۲,۰۰۰ \text{ سهم} = ۶,۰۰۰ - ۴,۰۰۰ = \text{افزایش فرضی در تعداد سهام شرکت}$

$۱۲,۰۰۰ \text{ سهم} = ۱۰,۰۰۰ + ۲,۰۰۰ = \text{تعداد سهام عادی مورد استفاده در محاسبه سود تقلیل یافته هر سهم}$

برای دسترسی به حل ویدیویی این تست در صفحه اینستاگرام آکادمی روی لینک روبرو کلیک کنید:

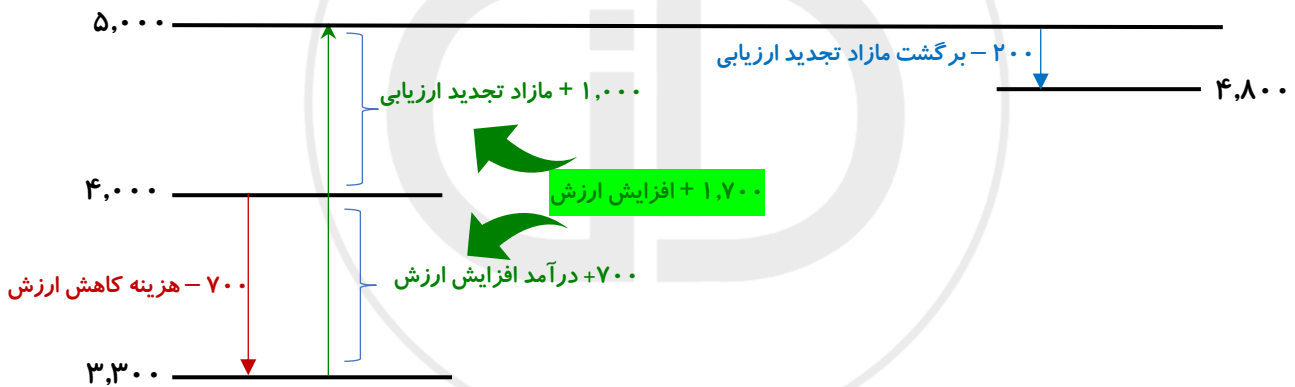
لینک دسترسی

سوال ۴۳ - شرکت «الف» در ابتدای سال ۱۳۹۸، اقدام به خرید ۱۰ درصد سهام شرکت «ب» به مبلغ ۴,۰۰۰,۰۰۰ ریال نمود. شرکت «الف» در رابطه با سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت خود، از روش «مبلغ تجدید ارزیابی» به عنوان یک نحوه عمل مجاز جایگزین استفاده می‌کند. ارزش بازار سرمایه‌گذاری در پایان سال ۱۳۹۸ معادل ۳,۳۰۰,۰۰۰ ریال، در پایان سال ۱۳۹۹ معادل ۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال و در پایان ۱۴۰۰ معادل ۴,۸۰۰,۰۰۰ ریال بوده است. کدام مورد در رابطه با ثبت اصلاحی لازم در پایان سال ۱۴۰۰، درست است؟

- (۱) **مازاد تجدید ارزیابی ۸۰۰,۰۰۰ ریال بستانکار می‌شود.**
- (۲) **سرمایه‌گذاری بلندمدت ۸۰۰,۰۰۰ ریال بدهکار می‌شود.**
- (۳) **مازاد تجدید ارزیابی ۲۰۰,۰۰۰ ریال بدهکار می‌شود.**
- (۴) **بازیفات زیان کاهش ارزش سرمایه‌گذاری ۷۰۰,۰۰۰ ریال بستانکار می‌شود.**

پاسخ ۴۳ - گزینه ۳: مازاد تجدید ارزیابی ۲۰۰,۰۰۰ ریال بدهکار می‌شود.

در شکل زیر، تغییرات حساب سرمایه‌گذاری طی سال‌های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۰ نمایش داده شده است:

۴,۰۰۰,۰۰۰	سرمایه‌گذاری ↑	تاریخ سرمایه‌گذاری:
۴,۰۰۰,۰۰۰	موجودی نقد ↓	ابتدای سال ۱۳۹۸
۷۰۰,۰۰۰	هزینه کاهش ارزش ↑	تجدید ارزیابی نوبت اول:
۷۰۰,۰۰۰	سرمایه‌گذاری ↓	پایان سال ۱۳۹۸
۱,۷۰۰,۰۰۰	سرمایه‌گذاری ↑	تجدید ارزیابی نوبت دوم:
۷۰۰,۰۰۰	درآمد افزایش ارزش ↑	پایان سال ۱۳۹۹
۱,۰۰۰,۰۰۰	مازاد تجدید ارزیابی ↑	
۲۰۰,۰۰۰	مازاد تجدید ارزیابی ↓	تجدید ارزیابی نوبت سوم:
۲۰۰,۰۰۰	سرمایه‌گذاری ↓	پایان سال ۱۴۰۰

طبق بند ۳۴ استاندارد حسابداری ۱۵ ایران (حسابداری سرمایه‌گذاری‌ها)، سرمایه‌گذاری‌هایی که تحت عنوان دارایی غیر جاری طبقه‌بندی می‌شود باید در ترازنامه به یکی از روش‌های زیر منعکس شود:

الف. بهای تمام شده پس از کسر هرگونه کاهش ارزش انباشته.

ب. مبلغ تجدید ارزیابی به عنوان یک نحوه عمل مجاز جایگزین.

در صورت انعکاس به مبلغ تجدید ارزیابی، مطابق استاندارد حسابداری شماره ۱۱ با عنوان «دارایی‌های ثابت مشهود» عمل می‌شود با این تفاوت که دوره تناوب تجدید ارزیابی یک سال خواهد بود.

طبق بند ۳۹ استاندارد حسابداری ۱۱ ایران (دارایی‌های ثابت مشهود)، افزایش مبلغ دفتری یک دارایی ثابت مشهود در نتیجه تجدید ارزیابی آن (درآمد غیر عملیاتی تحقق نیافته ناشی از تجدید ارزیابی) مستقیماً تحت عنوان مازاد تجدید ارزیابی ثبت و در ترازنامه به عنوان بخشی از حقوق صاحبان سرمایه طبقه‌بندی می‌شود و در صورت سود و زیان جامع انعکاس می‌یابد. هرگاه افزایش مزبور عکس یک کاهش قبلی ناشی از تجدید ارزیابی باشد که به عنوان هزینه شناسایی گردیده است، در این صورت، این افزایش تا میزان هزینه شناسایی شده در رابطه با همان دارایی باید به عنوان درآمد به سود و زیان دوره منظور شود. (در این سوال، تجدید ارزیابی سال ۱۳۹۹)

طبق بند ۳۹ استاندارد حسابداری ۱۱ ایران (دارایی‌های ثابت مشهود)، کاهش مبلغ دفتری یک دارایی ثابت مشهود در نتیجه تجدید ارزیابی آن به عنوان هزینه شناسایی می‌شود. هرگاه کاهش مزبور عکس یک افزایش قبلی ناشی از تجدید ارزیابی باشد که به حساب مازاد تجدید ارزیابی منظور شده است، در این صورت، این کاهش باید تا میزان مازاد تجدید ارزیابی مربوط به همان دارایی به بدهکار حساب مازاد تجدید ارزیابی منظور گردد و در صورت سود و زیان جامع انعکاس یابد و باقیمانده به عنوان هزینه شناسایی شود. (در این سوال، تجدید ارزیابی سال ۱۴۰۰)

سوال ۴۴ - کدام مورد در خصوص حسابداری محصولات کشاورزی، درست است؟

۱) تولیدات کشاورزی فقط از دارایی زیستی مولد برداشت شده و در تاریخ ترازنامه به بهای تمام شده اندازه گیری می شوند.

۲) برای محصولات کشاورزی باید یک بار در زمان برداشت و یک بار در زمان فروش، اقدام به شناسایی درآمد کرد.

۳) دارایی زیستی غیرمولد در زمان شناخت اولیه به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج برآوردی زمان فروش و در تاریخ ترازنامه به ارزش دفتری اندازه گیری می شود.

۴) فعالیت کشاورزی عبارت است از دگردیسی دارایی های زیستی به قصد فروش، تبدیل به تولید کشاورزی یا افزایش در دارایی زیستی.

پاسخ ۴۴ - گزینه ۲: برای محصولات کشاورزی باید یک بار در زمان برداشت و یک بار در زمان فروش، اقدام به شناسایی درآمد کرد.

با توجه به بندهایی از استاندارد حسابداری شماره ۲۶ (فعالیت های کشاورزی)، گزینه های این تست را بررسی می کنیم.

بررسی گزینه ۱:

طبق بند ۵ این استاندارد، «تولید کشاورزی» عبارت است از محصول برداشت شده از دارایی های زیستی واحد تجاری. از این رو قسمت اول گزینه ۱ صحیح است. اما آنچه در بند ۳ استاندارد تصریح شده است، این استاندارد در مورد تولید کشاورزی، یعنی محصول برداشت شده از دارایی های زیستی واحد تجاری، تنها در زمان برداشت، کاربرد دارد. بعد از زمان برداشت، تولید کشاورزی تابع الزامات استاندارد حسابداری شماره ۸ با عنوان حسابداری موجودی مواد و کالا یا سایر استانداردهای حسابداری مربوط خواهد بود. از این رو اگر تولید کشاورزی موجودی مواد و کالا باشد، طبق استاندارد حسابداری ۹، موجودی ها باید در تاریخ ترازنامه به اقل بهای تمام شده و خالص ارزش فروش گزارش شوند. از این رو قسمت دوم گزینه ۱ صحیح نیست. (حذف گزینه ۱)

بررسی گزینه ۲:

طبق بند ۲۳ این استاندارد، درآمد ناشی از شناخت اولیه دارایی زیستی غیر مولد به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج برآوردی زمان فروش و نیز درآمد یا هزینه ناشی از تغییر در ارزش منصفانه پس از کسر مخارج برآوردی زمان فروش دارایی زیستی غیرمولد، باید در سود و زیان دوره وقوع منظور شود.

طبق بند ۲۵ این استاندارد، درآمد یا هزینه ناشی از شناخت اولیه تولید کشاورزی به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج برآوردی زمان فروش، باید در سود یا زیان دوره وقوع منظور شود.

بررسی گزینه ۳:

طبق بند ۱۴ این استاندارد، به استثنای دارایی زیستی غیر مولد خریداری شده که تنها در زمان شناخت اولیه به بهای تمام شده شناسایی می‌شود، دارایی‌های زیستی غیر مولد باید در شناخت اولیه و در تاریخ ترازنامه به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج برآوردی زمان فروش اندازه‌گیری شود. از این رو قسمت دوم گزینه ۳ که به اندازه‌گیری دارایی زیستی غیرمولد در تاریخ ترازنامه اشاره کرده است، نادرست است. (حذف گزینه ۳)

بررسی گزینه ۴:

طبق بند ۵ این استاندارد، فعالیت کشاورزی عبارت است از مدیریت بر دگردیسی دارایی‌های زیستی برای فروش، تبدیل به تولید کشاورزی یا افزایش دارایی‌های زیستی. (حذف گزینه ۴)

برای دسترسی به حل ویدیویی یک تست مشابه تست زیر در صفحه اینستاگرام آکادمی روی لینک روبرو کلیک کنید:

لینک دسترسی

سوال ۴۵ - اطلاعات زیر، در مورد بیمه‌نامه‌های «الف» در دست است:

بیمه نامه	تاریخ شروع	مدت بیمه	بهای تمام شده بیمه‌نامه
۱	۱ دی ۱۳۹۹	۳ سال	۳۶,۰۰۰ ریال
۲	۱ مرداد ۱۴۰۰	۱ سال	۳۶,۰۰۰ ریال
۳	۱ شهریور ۱۴۰۰	۱ سال	۲۴,۰۰۰ ریال

مانده حساب پیش‌پرداخت بیمه در پایان سال ۱۴۰۰، چند ریال است؟

(۱) ۲۲,۰۰۰ (۲) ۳۱,۰۰۰ (۳) ۳۳,۰۰۰ (۴) ۴۳,۰۰۰

پاسخ ۴۵ - گزینه ۴: ۴۳,۰۰۰ ریال

مانده حساب پیش‌پرداخت بیمه، بیانگر بخش منقضی نشده بیمه‌نامه‌ها است.

- ◀ بیمه نامه ۱ برای مدت ۳۶ ماه است. از ۱ دی ۱۳۹۹ تا کنون (پایان اسفند ۱۴۰۰)، ۱۵ ماه از مدت بیمه‌نامه ۱ منقضی شده و ۲۱ ماه از مدت این بیمه‌نامه باقی‌مانده است.
- ◀ بیمه نامه ۲ برای مدت ۱۲ ماه است. از ۱ مرداد ۱۴۰۰ تا کنون (پایان اسفند ۱۴۰۰)، ۸ ماه از مدت بیمه‌نامه ۲ منقضی شده و ۴ ماه از مدت این بیمه‌نامه باقی‌مانده است.
- ◀ بیمه نامه ۳ برای مدت ۱۲ ماه است. از ۱ شهریور ۱۴۰۰ تا کنون (پایان اسفند ۱۴۰۰)، ۷ ماه از مدت بیمه‌نامه ۳ منقضی شده و ۵ ماه از مدت این بیمه‌نامه باقی‌مانده است.

بیمه نامه	مدت باقی مانده	بیمه هر ماه	مدت بیمه	بهای تمام شده بیمه‌نامه	مبلغ باقی مانده
۱	۲۱ ماه	۱,۰۰۰ ریال	۳۶ ماه	۳۶,۰۰۰ ریال	۲۱,۰۰۰
۲	۴ ماه	۳,۰۰۰ ریال	۱۲ ماه	۳۶,۰۰۰ ریال	۱۲,۰۰۰
۳	۵ ماه	۲,۰۰۰ ریال	۱۲ ماه	۲۴,۰۰۰ ریال	۱۰,۰۰۰
مبلغ باقی مانده از بیمه‌نامه‌ها = مانده حساب پیش‌پرداخت بیمه					۴۳,۰۰۰

◀

سوال ۴۶ - کدام مورد، نباید جزو بهای تمام شده دارایی لحاظ شود؟

- (۱) مخارج تولید آزمایشی دارایی
(۲) حقوق مدیر پروژه سرمایه گذاری
(۳) مخارج افتتاح تأسیسات جدید
(۴) حق الزحمه خدمات فنی و حرفه‌ای

پاسخ ۴۶ - گزینه ۳: مخارج افتتاح تأسیسات جدید

بند ۱۷ استاندارد ۱۱ ایران (دارایی‌های ثابت مشهود)، نمونه‌هایی از مخارجی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم قابل انتساب به دارایی است را به شرح زیر برشمرده است:

- ✓ الف. هزینه حقوق و مزایای کارکنانی که بطور مستقیم در ساخت دارایی ثابت مشهود مشارکت داشته‌اند.
- ✓ ب. مخارج آماده‌سازی محل نصب،
- ✓ ج. مخارج حمل و نقل اولیه،
- ✓ د. مخارج نصب و مونتاژ،
- ✓ ه. مخارج تولید آزمایشی دارایی، پس از کسر خالص عواید حاصل از فروش اقلام تولید شده (نظیر نمونه‌های تولید شده هنگام آزمایش تجهیزات)،
- ✓ و. حق الزحمه خدمات فنی و حرفه‌ای، و
- ✓ ز. مخارج سربار عمومی مرتبط با رساندن دارایی به وضعیت قابل بهره‌برداری مانند حقوق مدیر پروژه‌های سرمایه‌ای.

بند ۱۸ استاندارد ۱۱ ایران (دارایی‌های ثابت مشهود)، نمونه مخارجی که در بهای تمام شده دارایی‌های ثابت مشهود منظور نمی‌شود را به شرح زیر بیان نموده است:

- × الف. مخارج افتتاح تأسیسات جدید،
- × ب. مخارج معرفی کالا یا خدمات جدید (شامل مخارج تبلیغات و آگهی)،
- × ج. مخارج برقراری فعالیت‌های تجاری در مکان‌های جدید یا با مشتریان جدید (شامل مخارج آموزش کارکنان)،
- × د. سایر مخارج سربار عمومی غیرمرتبط با رساندن دارایی به وضعیت قابل بهره‌برداری.

سوال ۴۷ - در رابطه با نوع ارائه سود هر سهم، کدام مورد نادرست است؟

- ۱) واحد تجاری باید مقادیر مثبت یا منفی سود هر سهم پایه و تقلیل یافته را ارائه نماید.
- ۲) اگر واحد تجاری عملیات متوقف شده داشت، باید سود پایه و تقلیل یافته مربوط، در یادداشت‌های همراه افشا شود.
- ۳) در صورت تغییر در مفروضات مورد استفاده در محاسبه سود هر سهم، واحد تجاری سود تقلیل یافته دوره‌های قبل را باید ارائه مجدد نماید.
- ۴) واحد تجاری سود پایه و تقلیل یافته هر سهم را برای سود و زیان خالص به تفکیک عملیاتی و غیرعملیاتی باید در متن صورت سود و زیان ارائه نماید.

پاسخ ۴۷ - هر دو گزینه ۲ و ۳ نادرست است.

گزینه‌های این تست را با توجه به استاندارد حسابداری ۳۰ ایران (سود هر سهم) بررسی می‌کنیم:

بررسی گزینه ۱:

طبق بند ۳۴ این استاندارد، واحد تجاری باید سود پایه و تقلیل یافته هر سهم را ارائه کند، حتی اگر مبلغ آنها منفی (زیان هر سهم) باشد. (گزینه ۱ درست است)

بررسی گزینه ۲:

طبق بند ۳۳ این استاندارد، واحد تجاری که عملیات متوقف شده را گزارش می‌کند، باید سود پایه و تقلیل یافته هر سهم عملیات متوقف شده را در متن صورت سود و زیان ارائه کند. این در حالی است که در گزینه ۲ بیان شده است که اگر واحد تجاری عملیات متوقف شده داشت، باید سود پایه و تقلیل یافته مربوط، در یادداشت‌های همراه افشا شود. (گزینه ۲ نادرست است)

بررسی گزینه ۳:

طبق بند ۳۰ این استاندارد، واحد تجاری سود تقلیل یافته هر سهم دوره(های) قبلی ارائه شده را بابت تغییر در مفروضات مورد استفاده در محاسبه سود هر سهم یا تبدیل سهام عادی بالقوه به سهام عادی، ارائه مجدد نمی‌کند. این در حالی است که در گزینه ۳ آورده شده است که در صورت تغییر در مفروضات مورد استفاده در محاسبه سود هر سهم، واحد تجاری سود تقلیل یافته دوره‌های قبل را باید ارائه مجدد نماید. (گزینه ۳ نادرست است)

بررسی گزینه ۴:

طبق بند ۳۴ این استاندارد، واحد تجاری باید سود پایه و تقلیل یافته هر سهم را برای سود خالص یا زیان ناشی از عملیات در حال تداوم (به تفکیک عملیاتی و غیرعملیاتی) و سود خالص یا زیان قابل انتساب به صاحبان سهام عادی در متن صورت سود و زیان ارائه کند. (تأیید گزینه ۴)

سوال ۴۸ - شرکت اصلی ۸۰ درصد سهام دارای حق رأی شرکت فرعی را به مبلغ ۱,۶۰۰ میلیون ریال در ابتدای سال ۱۴×۱ تحصیل نمود. ارزش منصفانه دارایی قابل تشخیص شرکت فرعی هم زمان با تحصیل برابر با ۱,۵۰۰ میلیون ریال می‌باشد. ارزش منصفانه ۲۰ درصد سهامداران فاقد منافع حق کنترل با استفاده از تکنیک ارزشیابی برابر با ۳۶۰ میلیون ریال تعیین شده است. سرقفی گروه شرکت اصلی و شرکت فرعی در تاریخ تحصیل طبق استاندارد شماره ۳۸ کدام است؟

۷۰۰ (۴)

۵۰۰ (۳)

۴۶۰ (۲)

۴۰۰ (۱)

پاسخ ۴۸ - گزینه ۲: ۴۶۰ میلیون ریال

برای محاسبه سهم منافع فاقد حق کنترل در شرکت فرعی رویکردهایی وجود دارد. انتخاب هر یک از این رویکردها و چگونگی محاسبه منافع فاقد حق کنترل، بر «مبلغ سرقفی» و اینکه «سرفقفی محاسبه شده متعلق به کیست» تأثیر می‌گذارد. ما در ادامه دو رویکرد شرکت اصلی و رویکرد شخصیت اقتصادی را تشریح می‌کنیم. طبق استاندارد حسابداری ۳۸ ایران (استاندارد جدید) انتخاب یکی از این دو رویکرد اختیاری است. لکن رویکرد غالب که اخیراً در استانداردهای حسابداری مورد توجه است، رویکرد شخصیت اقتصادی است.

در رویکرد شرکت اصلی، که در استاندارد قدیم (استاندارد ۱۹) نیز مورد استفاده قرار می‌گرفت، سهم منافع فاقد حق کنترل **به طور نسبی** و بر اساس **درصدی از ارزش منصفانه خالص دارایی‌های شرکت فرعی** محاسبه می‌شد. در واقع با این نحوه محاسبه، سهمی از سرقفی برای دارندگان منافع فاقد کنترل در نظر گرفته نمی‌شد و سرقفی محاسبه شده تنها متعلق به شرکت اصلی بود.

$$۳۰۰ = ۱۵۰۰ \times ۲۰\% = \text{منافع فاقد حق کنترل}$$

مبلغ - میلیون ریال
۱,۶۰۰
(۱۲۰۰)
۴۰۰

= مابه‌ازای انتقال یافته (معادل بهای تمام شده سرمایه گذاری در استاندارد قدیم)

= سهم شرکت اصلی از ارزش منصفانه خالص دارایی‌های شرکت فرعی در تاریخ تحصیل = $۸۰\% \times ۱۵۰۰ =$

= سرقفی سهم شرکت اصلی

در رویکرد شخصیت اقتصادی، که در استاندارد جدید (استاندارد ۳۸) به عنوان یکی از گزینه‌ها در اختیار است، سهم منافع فاقد حق کنترل **به طور جداگانه و به ارزش منصفانه** (با استفاده از الزامات استاندارد ۴۲) ارزش گذاری می‌شود. در واقع با این نحوه ارزش گذاری، سرقفی به طور کامل شناسایی می‌شود. یعنی علاوه بر اینکه سهمی از سرقفی برای شرکت اصلی محاسبه می‌شود، سهمی از سرقفی نیز برای دارندگان منافع فاقد کنترل در نظر گرفته می‌شود. در این رویکرد، سرقفی محاسبه شده متعلق به شخصیت اقتصادی گروه (هم شرکت اصلی و هم منافع فاقد حق کنترل) است. بند ۳۱ استاندارد حسابداری ۳۸ ایران (صورت‌های مالی تلفیقی) به شناخت و اندازه‌گیری سرقفی یا سود حاصل از خرید زیر قیمت پرداخته است. طبق این بند، واحد تحصیل‌کننده باید سرقفی را در تاریخ تحصیل و با اندازه‌گیری مازاد (الف) بر (ب)، شناسایی کند:

الف. حاصل جمع:

۱. مابه‌ازای انتقال یافته اندازه گیری شده طبق این استاندارد که معمولاً ارزش منصفانه در تاریخ تحصیل را الزامی می‌کند.

۲. مبلغ هرگونه منافع فاقد حق کنترل در واحد تحصیل شده که طبق این استاندارد اندازه گیری می‌شود؛ و

۳. در ترکیب تجاری مرحله‌ای، ارزش منصفانه منافع مالکانه قبلی واحد تحصیل کننده در واحد تحصیل شده در تاریخ تحصیل.

ب. خالص مبالغ دارایی‌های قابل تشخیص تحصیل شده و بدهی‌های تقبل شده در تاریخ تحصیل که طبق این استاندارد اندازه گیری می‌شود.

از آنجا که در تست فوق، ترکیب تجاری به صورت مرحله‌ای نیست، مورد ۳ از بند الف در محاسبات حذف می‌شود.

۳۶۰ = منافع فاقد حق کنترل

مبلغ - میلیون ریال

مابه‌ازای انتقال یافته	=	۱,۶۰۰
ارزش منصفانه منافع فاقد حق کنترل در واحد تحصیل شده	=	۳۶۰
ارزش منصفانه خالص دارایی‌های شرکت فرعی در تاریخ تحصیل	=	(۱۵۰۰)
سرقفلی شخصیت اقتصادی گروه (هم سهم شرکت اصلی و هم سهم منافع فاقد حق کنترل)	=	۴۶۰

از آنجا که خواسته این سوال محاسبه سرقفلی گروه شرکت اصلی و شرکت فرعی در تاریخ تحصیل است، باید سرقفلی کامل را طبق رویکرد شخصیت اقتصادی محاسبه نماییم و پاسخ صحیح گزینه ۲ یعنی ۴۶۰ میلیون ریال است.

نام رویکرد	مدل اندازه گیری منافع فاقد حق کنترل	مبلغ سرقفلی	سرقفلی متعلق به؟
شرکت اصلی	مدل سهم نسبی	۴۰۰	شرکت اصلی
شخصیت اقتصادی	مدل ارزش منصفانه (سرقفلی کامل)	۴۶۰	شخصیت اقتصادی (هم شرکت اصلی و هم دارندگان منافع فاقد حق کنترل)

سوال ۴۹ - کدام مورد، تغییر در رویه حسابداری تلقی می‌شود؟

- ۱) تغییر در برآورد عمر مفید استهلاک
- ۲) تغییر در برآورد نرخ استهلاک به روش نزولی
- ۳) تغییر در روش ارزشیابی موجودی‌های مواد و کالا
- ۴) تغییر در برآورد نرخ زیان کاهش ارزش دریافتی‌های تجاری

◀ نوع آموزش در آکادمی آموزشی دکتر دانا به صورت «ویدئویی» است.

پاسخ ۴۹ - گزینه ۳: تغییر در روش ارزشیابی موجودی‌های مواد و کالا

طبق بند ۳۱ استاندارد حسابداری ۳۴ ایران (رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات)، به علت عدم اطمینان‌های ذاتی فعالیت‌های تجاری، بسیاری از اقلام صورت‌های مالی را نمی‌توان با دقت اندازه‌گیری کرد، بلکه تنها می‌توان آنها را برآورد کرد. برآورد، مستلزم قضاوت‌های مبتنی بر آخرین اطلاعات در دسترس و قابل اتکا است. برای مثال، ممکن است برآورد موارد زیر الزامی باشد:

الف. دریافتی‌های مشکوک‌الوصول؛

ب. نابابی موجودی‌ها؛

پ. ارزش منصفانه دارایی‌های مالی یا بدهی‌های مالی؛

ت. عمر مفید، یا الگوی مورد انتظار مصرف منافع اقتصادی آتی دارایی‌های استهلاک‌پذیر؛ و (گزینه ۱ و ۲)

ث. تعهدات مرتبط با تضمین‌ها.

طبق بند ۳۲ همین استاندارد، استفاده از برآوردهای معقول، بخش اساسی تهیه صورت‌های مالی است و قابلیت اتکای آن را تضعیف نمی‌کند.

طبق بند ۳۳ همین استاندارد، برآورد ممکن است به دلیل تغییر در شرایط مبنای انجام برآورد یا به علت دستیابی به اطلاعات جدید یا کسب تجربه بیشتر، مستلزم تجدیدنظر باشد. تجدیدنظر در برآورد، با توجه به ماهیت آن، به دوره‌های قبل مربوط نیست و ناشی از اطلاعات جدید یا پیشرفت‌های جدید است و اصلاح اشتباه محسوب نمی‌شود.

طبق بند ۳۴ همین استاندارد، تغییر در مبنای اندازه‌گیری مورد استفاده، تغییر در رویه حسابداری است و تغییر در برآورد حسابداری تلقی نمی‌شود. هنگامی که تمایز بین تغییر در رویه حسابداری و تغییر در برآورد حسابداری دشوار باشد، تغییر مزبور به عنوان تغییر در برآورد حسابداری محسوب می‌شود.

طبق بند ۳۵ همین استاندارد، اثر تغییر در برآورد حسابداری، به استثنای تغییر مشمول بند ۳۶، باید با تسری به آینده و با انعکاس در صورت سود و زیان دوره‌های زیر شناسایی شود:

الف. دوره تغییر، در صورتی که تغییر تنها بر آن دوره تأثیر داشته باشد؛ یا

ب. دوره تغییر و دوره‌های آتی، در صورتی که تغییر بر هر دو تأثیر داشته باشد.

طبق بند ۳۶ همین استاندارد، تغییر در برآورد حسابداری، تا میزانی که منجر به تغییر در دارایی‌ها و بدهی‌ها می‌شود، یا مربوط به یکی از اقلام حقوق مالکانه است، باید با تعدیل مبلغ دفتری دارایی، بدهی یا حقوق مالکانه مربوط، در دوره تغییر شناسایی شود.

طبق بند ۳۷ همین استاندارد، شناسایی اثر تغییر در برآورد حسابداری با تسری به آینده به این معنی است که آن تغییر برای معاملات، سایر رویدادها و شرایط از تاریخ تغییر در برآورد بکار گرفته می‌شود. تغییر در برآورد حسابداری ممکن است تنها بر سود یا زیان دوره جاری، یا بر سود یا زیان دوره جاری و دوره‌های آتی مؤثر باشد. برای مثال، **تغییر در برآورد مبلغ دریافتی‌های مشکوک‌الوصول**، تنها بر سود یا زیان دوره جاری تأثیر می‌گذارد و بنابراین در دوره جاری شناسایی می‌شود. با این وجود، **تغییر در عمر مفید برآوردی** یا **الگوی مورد انتظار مصرف منافع اقتصادی آتی دارایی** استهلاک‌پذیر، بر هزینه استهلاک دوره جاری و هر یک از دوره‌های آتی باقیمانده از عمر مفید دارایی تأثیر می‌گذارد. در هر دو مورد، اثر تغییر مربوط به دوره جاری به عنوان درآمد یا هزینه دوره جاری شناسایی می‌شود. اثر بر دوره‌های آتی، در صورت وجود، به عنوان درآمد یا هزینه آن دوره‌ها شناسایی می‌گردد.

سوال ۵۰ - کمک بلاعوض دریافتی واحد تجاری به شکل دارایی‌های غیرجاری مبتنی بر ایفای تعهدات و پذیرش آن در آینده کدام حساب بستانکار می‌شود؟

- (۱) درآمد اهدایی
(۲) تعهدات انتقالی به دوره آتی
(۳) ذخیره دارایی احتمالی
(۴) سرمایه اهدایی

دوره‌های آکادمی دارای پشتیبانی کامل برای پاسخگویی به سوالات دانشجویان است.

پاسخ ۵۰ - گزینه ۲: تعهدات انتقالی به دوره آتی

کمک بلاعوض (اهدا) یا مشروط است یا غیرمشروط.

در اهدای مشروط، که شرکت در ازای دریافت کمک بلاعوض تعهداتی دارد، نخست در زمان دریافت کمک بلاعوض، بدهی شناسایی می‌کند و در طی مدتی که تعهد دارد، به موازات ایفای تعهدات خود، به تدریج درآمد شناسایی می‌نماید. فرض کنید شرکتی کمک بلاعوضی معادل ۱۲ ریال دریافت نموده و برای مدت ۳ سال تعهداتی دارد:

۱۲	↑ دارایی
۱۲	تعهدات کمک بلاعوض ↑
۴	تعهدات کمک بلاعوض ↓
۴	درآمد ناشی از اهدا ↑
۴	تعهدات کمک بلاعوض ↓
۴	درآمد ناشی از اهدا ↑
۴	تعهدات کمک بلاعوض ↓
۴	درآمد ناشی از اهدا ↑

در اهدای غیرمشروط، که شرکت در ازای دریافت کمک بلاعوض تعهداتی ندارد، به محض دریافت کمک بلاعوض می‌تواند معادل کمک دریافتی درآمد شناسایی نماید:

۱۲	↑ دارایی
۱۲	درآمد ناشی از اهدا ↑

طبق بند ۱۴ استاندارد حسابداری ۱۰ ایران (حسابداری کمک‌های بلاعوض دولت)، قاعده کلی برای شناسایی کمک بلاعوض (اعم از اینکه در رابطه با مخارج جاری یا سرمایه‌ای اعطا شده باشد) به عنوان درآمد دوره یا بدهی، این است که تعهدات مرتبط با این کمک‌ها تا پایان دوره مورد نظر ایفا شده باشد یا به تدریج طی سنوات بعدی ایفا گردد. طبق بند ۱۵ همین استاندارد، در برخی موارد ممکن است کمک بلاعوض متضمن شرایطی باشد که در صورت عدم رعایت آنها، دریافت‌کننده کمک ملزم به استرداد کمک دریافتی گردد. بدین لحاظ، دریافت کمک بلاعوض به خودی خود دلیل قطعی بر این نیست که شرایط مربوط به کمک بلاعوض رعایت خواهد شد بلکه تا زمانی که واحد تجاری اطمینان حاصل نکند که شرایط مربوط را رعایت خواهد کرد، شناخت کمک بلاعوض به عنوان بدهی ادامه می‌یابد.

سوال ۵۱ - شرکت «الف» در اول سال ۱۳×۱ وسائط نقلیه را به مبلغ ۴۵,۰۰۰ ریال خریداری کرد. برآورد عمر مفید وسائط نقلیه ۵ سال با روش استهلاك مجموع ارقام سالها (مجموع سنوات) است. استهلاك پایان سال اول کدام است؟

۳,۰۰۰ (۴)

۱۵,۰۰۰ (۳)

۶۲۵ (۲)

۹,۰۰۰ (۱)

پاسخ ۵۱ - گزینه ۳: ۱۵,۰۰۰ ریال

$$\text{مجموع ارقام سالها} = \frac{(1 + \text{عمر مفید}) \times (\text{عمر مفید})}{2} = \frac{5 \times 6}{2} = 15$$

یا

$$\text{مجموع ارقام سالها} = 5 + 4 + 3 + 2 + 1 = 15$$

$$\begin{aligned} \text{استهلاك سال اول} &= \frac{5}{15} \times 45,000 = 15,000 \\ \text{استهلاك سال دوم} &= \frac{4}{15} \times 45,000 = 12,000 \\ \text{استهلاك سال سوم} &= \frac{3}{15} \times 45,000 = 9,000 \\ \text{استهلاك سال چهارم} &= \frac{2}{15} \times 45,000 = 6,000 \\ \text{استهلاك سال پنجم} &= \frac{1}{15} \times 45,000 = 3,000 \end{aligned}$$

سوال ۵۲ - ایجاد اندوخته یا استهلاک انباشته در واحد تجاری، معرف کدام مورد زیر است؟

- (۱) تداوم فعالیت (۲) تفکیک شخصیت (۳) دوره مالی (۴) واحد اندازه گیری

طی دوره حسابداری مالی، مفاد قانون تجارت و سایر قوانین تجاری مرتبط با عملیات حسابداری شرکت‌ها به صورت کاربردی آموزش داده شده است.

پاسخ ۵۲ - گزینه ۱: تداوم فعالیت

اصطلاح «اندوخته» در حسابداری برای توصیف محدودیت در توزیع سود انباشته بین مالکان و صاحبان سهام بکار گرفته می‌شود. به بیان دیگر اندوخته بخشی از سود قابل تخصیص است که بین صاحبان سهام تقسیم نشده و در واحد تجاری باقی مانده است. محدودیت در توزیع سود انباشته (اندوخته) می‌تواند ناشی از موارد زیر باشد:

۱- محدودیت قانونی - طبق ماده ۱۴۰ اصلاحیه قانون تجارت، هیأت مدیره مکلف است هر سال ۵ درصد از سود خالص را به عنوان اندوخته قانونی در نظر بگیرد. اندوخته قانونی قابل انتقال به حساب سرمایه نیست و تا زمان انحلال شرکت (یعنی زمانی در آینده) قابل تقسیم بین سهامداران نمی‌باشد.

۲- محدودیت‌های قراردادی - گاهی اوقات مفاد قراردادها به گونه‌ای است که مستلزم تخصیص بخشی از سود انباشته به عنوان اندوخته می‌باشد. مانند اندوخته وجوه استهلاکی برای بازخرید اوراق قرضه (در آینده)

۳- سایر محدودیت‌ها - در برخی موارد، به منظور تقویت بنیه مالی یا حفظ نقدینگی یا فراهم آوردن امکانات توسعه فعالیت‌های آتی شرکت، بنا به پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب مجمع عمومی صاحبان سهام، بخشی از سود انباشته برای اهداف خاصی کنار گذاشته می‌شود که اصطلاحاً به آن «اندوخته اختیاری» می‌گویند. مانند اندوخته توسعه دارایی‌های ثابت در آینده

به طور خلاصه واحدهای تجاری یا به الزام قانون یا به صورت اختیاری بخشی از سود خود را در حسابی تحت عنوان اندوخته منظور می‌نمایند تا در آینده برای اهداف خاصی از آن استفاده نمایند. بدیهی است اندوخته نمودن سود در صورت «وجود فرض تداوم فعالیت» معنادار است و در صورت «عدم وجود تداوم فعالیت (توقف فعالیت)»، آینده‌ای برای فعالیت‌های واحد تجاری متصور نیستیم که بخواهیم بخشی از سود را برای آینده اندوخته نماییم.

سوال ۵۳ - واحد تحصیل کننده دارایی‌های غیر جاری تحصیل شده (یا مجموعه واحد) که طبق الزامات استاندارد حسابداری ۳۱، دارایی‌های غیر جاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده را در تاریخ تحصیل به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه‌بندی کرده است، به کدام ارزش اندازه‌گیری می‌شود؟

۱) ارزش منصفانه

۲) خالص ارزش فروش

۳) به اقل مبلغ دفتری و خالص ارزش فروش

۴) به اقل ارزش اقتصادی و خالص ارزش فروش

داوطلب با شرکت در دوره‌های آموزشی آکادمی می‌تواند در آزمون‌های آزمایشی رایگان که طبق تقویم آموزشی برگزار می‌شود، شرکت کند و از این طریق سطح دانش و مهارت تست‌زنی خود را ارزیابی نموده و در مراحل چندگانه آزمون‌ها به تدریج اشتباهات خود را کاهش داده و سطح خود را ارتقا دهد.

پاسخ ۵۳ - گزینه ۲: خالص ارزش فروش

بند ۱۶ و ۱۷ استاندارد حسابداری شماره ۳۱ (دارایی‌های غیر جاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده) بیانگر الزاماتی در رابطه با اندازه‌گیری دارایی‌های غیر جاری (یا مجموعه‌های واحد) طبقه‌بندی شده به عنوان نگهداری شده برای فروش است.

طبق بند ۱۶ این استاندارد، واحد تجاری باید دارایی غیر جاری (یا مجموعه واحد) طبقه‌بندی شده به عنوان نگهداری شده برای فروش را به اقل مبلغ دفتری و خالص ارزش فروش اندازه‌گیری نماید.

طبق بند ۱۷ این استاندارد، چنانچه یک دارایی غیر جاری (یا مجموعه‌ای واحد) که جدیداً تحصیل شده، معیارهای طبقه‌بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش (به شرح بند ۱۲) را احراز نماید، در رعایت بند ۱۶، آن دارایی (یا مجموعه واحد) در شناخت اولیه به اقل مبلغ دفتری (با فرض عدم طبقه‌بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش؛ برای مثال، بهای تمام شده) و خالص ارزش فروش شناسایی می‌شود. اگر دارایی غیر جاری (یا مجموعه واحد) در قالب یک ترکیب تجاری تحصیل شده باشد، باید به خالص ارزش فروش اندازه‌گیری شود.

از آنجا که در صورت سوال از واحد تحصیل کننده صحبت شده است، متوجه می‌شویم که دارایی غیر جاری (یا مجموعه واحد) در قالب یک ترکیب تجاری تحصیل شده است. لذا باید به خالص ارزش فروش اندازه‌گیری شود.

سوال ۵۴ - تأثیر برداشت و هزینه به ترتیب بر معادله حسابداری، کدام است؟

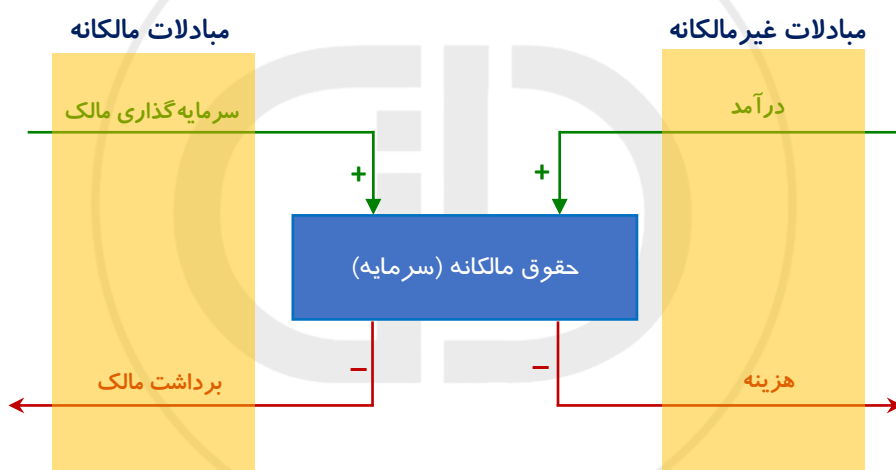
- (۱) کاهش - افزایش
(۲) افزایش - کاهش
(۳) افزایش - افزایش
(۴) کاهش - کاهش

داوطلب با شرکت در دوره‌های آموزشی، نیاز به مطالعه هیچ کتابی ندارد و تنها با دیدن ویدئوهای آموزشی و تمرین و ممارست خواهد توانست به راحتی درصد قابل توجهی را در آزمون‌های حرفه‌ای رشته حسابداری کسب نماید.

پاسخ ۵۴ - گزینه ۴: کاهش - کاهش

وجه اشتراک سرمایه‌گذاری مالک و درآمد در این است که هر دو باعث افزایش حقوق مالکانه و همچنین معادله حسابداری می‌شوند.

وجه اشتراک برداشت مالک و هزینه در این است که هر دو باعث کاهش حقوق مالکانه و همچنین معادله حسابداری می‌شوند.

✓ وجه اشتراک سرمایه‌گذاری مالک و برداشت مالک در آن است که هر دو نوعی مبادله مالکانه هستند.

✓ وجه اشتراک درآمد و هزینه در آن است که هر دو نوعی مبادله غیرمالکانه هستند.

سوال ۵۵ - در صورتی که شرکت نامه شرکت تضامنی در ارتباط با تقسیم نسبت سهم الشرکه شرکا مسکوت باشد، منافع به چه نسبتی بین شرکا تقسیم می شود؟

- (۱) سرمایه
(۲) مساوی
(۳) مانده حساب جاری
(۴) مانده حساب جاری و سرمایه

طی دوره حسابداری مالی، مفاد قانون تجارت و سایر قوانین تجاری مرتبط با عملیات حسابداری شرکتها به صورت کاربردی آموزش داده شده است.

پاسخ ۵۵ - گزینه ۱: سرمایه

سود و زیان در شرکت تضامنی به نسبتی که بین شرکا توافق شده و در شرکت نامه مکتوب شده است، تقسیم می شود. در صورتی که توافقی بین شرکا در رابطه با تقسیم سود و زیان انجام نشده باشد، سود و زیان به نسبت سهم الشرکه (سرمایه) بین شرکا تقسیم می شود. طبق ماده ۱۱۹ قانون تجارت: در شرکت تضامنی منافع به نسبت سهم الشرکه بین شرکا تقسیم می شود مگر آنکه شرکت نامه غیر از این ترتیب را مقرر داشته باشد.

این فایل آموزشی بنابر مسئولیت اجتماعی تیم آموزشی آکادمی دکتر دانا تهیه شده و بطور رایگان در اختیار شما دوست عزیز قرار گرفته است. این فایل را با دوستانتان به اشتراک بگذارید تا آنها نیز استفاده نمایند.

تیم آموزشی آکادمی دکتر دانا بهترینها را برای شما آرزو می کند.

راههای ارتباطی آکادمی آموزشی دکتر دانا

[@drdanaa.ir](https://www.drdanaa.ir)

صفحه اینستاگرام

۰۹۹-۱۱-۶۶۶۶-۲۴

شماره تماس و لینک واتساپ

[@drdanaa](https://www.drdanaa.ir)

کانال تلگرام

[aparat.com/drdanaa.ir](https://www.aparat.com/drdanaa.ir)

صفحه آپارات

برای دسترسی سریعتر، روی لینکهای فوق کلیک بفرمایید.